2190.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

904

125

H

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

30²,-132 DA BOX
(LN bis 227)
BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

1927

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Sereniſsimæ Scotorum Reginæ
DN. ANNÆ
Magni illius FRIDERICI II.
Daniæ, Norvegiæ et c. Regis
FILIAE
Dominæ ſuæ clementiſsimæ
auctor libri
L. M. D.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

SCHEDIASMATA

HADR. DAMMANIS A BISTERVELD GANDAVENSIS.

I. De Nvptiis

SERENISSIMI POTENTISSIMIQVE SCOT. REGIS

Iacobi VI.

ET SERENISSIMAE VIRGINIS ANNAE FRIDERICI II. DANIAE,

NORDVEGIAE ET C.

REGIS F.

II. De Tempeſtate,quæ ſponſam Regiam nauigantem repulit.
III. In Atheos Elegia.
IV. In Regis Nauigationem Danicam Emblema.
V. De Coronatione Reginæ Scotorum Annae.
VI. De Introitu eius in primariam Regni vrbem Edinburgum.

EDINBVRGI

EXCVDEBAT ROBERTVS

Walde-graue AN. DOM. *1590.*

Cum priuilegio Regali.

2190

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

AD MAGNIFICENTISSIMVM V.

IOHANN. MAETELLANVM
INCLYTI SCOTORVM REGNI
CANCELLARIVM
EQVITEM AVRAT: THIRLSTENIAE
DN. ET C. REGIS SECRETARIVM, ET
IN SVMMA CVRIA PRINCIPEM

SENATVS.

HAD. DAMMAN à Biſterueld. S. D.

MAgna laus eſt, Mætellane, totius Regni alicuius à Principe proximos honores integritate & prudentia, conſecutum eſſe: major autem ac propé diuina, ab illo eos principe accepiſſe, et (id etiam inuita quoque Inuidia) obtinere perpetuos, qui grauiſſimo judicio ſuo, cui potiſſimùm debeantur, et intellegere et declarare potuit.

Quam quidem felicitatẽ Reip. quod tibi autem virtutis præmium contigiſſe, in clariſſimá Regni luce, qui non videat, opinor eſſe neminem. Sed de his, ſi vixero, aliás. Nunc in publica omnium ordinum, ætatum, generum tanta lætitia et gratulatione, quam Regis nomine, de Danicis nuptijs, officioſiſſimé magnificentiſſiméque faciunt, ego etiam quamuis peregrinus non potui non in partem aliquam hilaritatis et officij pro mea parte me offerre: et προτέλεια hæc, quæquæ ſint, ab optimo certé animo deſtinata, tui nominis memoriæ conſecrare. Vale Edinburgi Scot. xv. Kal. Sept. cIↄ. Iↄ·xxcIx.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

ΑΔΡΙΑΝΩ ΤΩ, ΔΑΜΜΑΝΙ
ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΝ·

ΑΓΕ Μοισαῖν Αδριανε,
Μελεγάρεων ὑποφατωρ
Ζαθεάν λίποισα χραναν
Ελικῶνος ἁδύμυθοσ
Ερατῶ, λόφοντε Κιρρας,
Επεὶ ἐσχατους Βρεταννοῦσ,
Αφικάνοισα, (Καλήδων
Ινα δένδρεα προτείνει,
Πολυωνυμον ποτ ἄλσος,)
Χελεσιν τέοισ γλυκεῖαν
Χαριν ἔσταξεν ἀοιδᾶς,
Αγέ προφρονεως πρόκοψον,
Αγαθᾷ τυχᾷ πρόκοψον
Ιακωβου πολυνάσων
Μεροπῶν ἄνακτος ἁγνὸν
Υμεναῖον κελαδῆσαι,
Βασιλήϊδαστε πομπὰς
Στεφανωματος ποθεινοῦ
Φρεδερικου μεδεοντος
Δανιᾶς, Θυγατρὸς Αννᾶς·
Πόνον ἄξιον δ᾽ ὀϊω
Τελέσειν σε, μητε ἄτιμον.
Βασιλεὺς γὰρ αὐτος ἁμῶν
Σφόδρα γνωτὸς ἐστι Μοισᾶις.
Σοφὸς ὢν φυᾶ φρένοστε
Αγλαΐζων Ελικῶνα
Πολυδαιδάλοις ἀωτοισ,

Πανὺ μοισᾶν θεράποντας
Φιλέειτε καὶ γεραίρει.
Τεὸν εὐμενεῖ προσώπῳ
Ποτιδέξεταί τε τ᾽ἔργον,
Φιλέοντα καὶ φιλήσει.
Θαλερὸν τεᾶν τ᾽ ἀοιδᾶν
Κλέος οὐ πώποτ᾽ ὀλεῖται,

Ρ. ὁ Ποντανός.

IDEM LATINE.

AGE melleo Hadriane
Colis ore qui Camænas,
Sacra fontis antra linquens
Heliconis genialis
Erato, jugumque Cirrhæ,
Et ad vltimos Britannos
Veniens [vbi Caledon
Nemus illud memorandum
Procul arbores profundit)
Labiis tuis modorum
Quia dulce nectar indit:
Age mente perge alacri,
Superum fauore perge
IACOBI cane, Regis
Hominum Inſulas colentum,
Cane caſtos hymenæos,
Cane regiasque pompas,
Retulit quibus coronam
(FREDERICVS moderator
Daniæ cui pater] ANNA.
Opus æſtimo eſſe dignum:
Nec honoris ibit expers.
Bene Rex enim ille noſter,
Bene notus eſt Camænis,
Sapiens indole mentis,
Heliconis et decorans
Variante flore campos.
Famulos Pieridumque
Deamat, probeque honorat,
Hilari tuumque vultu
[Scio] ſumet hoc Poema.
Neque negliget colentem.
Ita carminum tuorum
Decus haud peribit vnquam.

ROBERTVS PONTANVS.

AD D. ADRIANVM DAMMANEM à Biſterueld.

ANDR. MELVINVS.

Legi, & relegi ter, quater,ampliùs
Iſtas Atellas: Scilicet. O tuis
Ingrate Muſis. O maligne
Munificis, Adriane, Muſis.
Non ipſæ Athenæ ſunt magis Atticæ
Iſtis Atellis, Non Padus alueo,
Non arua Ganges pleniore
Culta ſecat, ſegetemve inundat:
Quam quæ perenni fonte caput ſacrum
Dat vena cœlo: & per Charitum nemus
Et culta Muſarum liquentes
Voluit aquas Adrianus amnis.
At fonte noſter vix modico cadens,
Herenſque in arto tramite rivulus,
Arenſque ſæpe: & quando ſerpit,
Turbidulo lutulentus imbre eſt.
Tu rore cœli Socratici madens
Ειρωνι plaudis Socraticùm tibi:
Nobis & alludis beatas
Diuitias maris, atque Athenas.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΑΚΩΒΟΝ ΕΚΤΟΝ ΤΟΥΤΩΙ ΤΩ ΟΝΟΜΑΤΙ ΚΛΗΘΕΝΤΑ ΤΟΝ ΤΩΝ ΣΚΩΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΑ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΝΑΝ ΤΗΝ ΤΟΥ ΦΡΗΔΕΡΙΚΟΥ Β. ΤΟΥ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ, ΑΡΤΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΜΕΝΟΥ ΘΥΓΑΤΕΡΑ, ΥΜΕΝΑΙΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΩΝ ΣΚΩΤΩΝ ΚΑΝΚΗΛΛΑΡΙΟΝ ΙΩΑΝΝ. ΤΟΝ ΜΑΙΤΕΛΛΑΝΟΝ.

Ω Ευθυμηδής παιδοτόκω γάμω
Ζεύγλα. Τρίσ ὦ καὶ τετράκις ὄλβιοι
Ομοφρονεῦντες, δέσμιοί τε
Σωματος ἶδε νοὸς μιγέντοιν·
Χριςτῶ τε χ' ἁμῶν πνευματικάν γάμος
Σπονδάν προδηλοῖ τὰν ὑμενήϊον·
Ω κᾶδος ἁγνὸν πῶς ςτένεις ἐν
Ιμερόεσσι φλογὸς βελέμνοις!
Ακμᾷ πυρὸς σεῦ ζεῦγος ἐνημμέναιν
Ψύχαιν μιᾷ προστακέμεναι φιλεῖ.
Ες τὠυτὲ δίπλοῦς συμφυσᾶσαι
Δᾳδὶ σέθεν καθ ἑνά προσῆγες.
Η θαῦμα, πόσσαν συζυγίας χαρις
Πόθῳ δαμείσαις ἀμφὶ βροτῶν φρεσὶ

Conjugij laudes

Conjugium inter Chriſtum et Eccleſiam arcanæ conſociationis typus.

Conjugum vterque alterius alter ipſe.

Conjugij indiuidua comes voluptas.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Κρεμᾷ χαρὰν καὶ φαιδρότατας
Εὔφρονος ἀγλαΐηφιν εὐνας.
Αρθμοῖο τέλθος φῶστε γαμηλίω,

Conjugium non a corruptis hominibus cœpit.

Ου πάρ γε ταύτας τᾶς ἀδικω φύτλας,
Τὰν ἅδε φέρβει φθῶν μελαίνα
Αἱματόεσσι χερῶν μένεσσι·

De æui noſtri moribus querelæ.

Πάντα μυσαχθῶν σμᾶνος ἀθασθάλοις
Ες μάχαρ οὖλον στήθεσιν ἐκθορεῖ,
Χαρμᾶν τ᾽ ἀέθλοις τῶν βιατᾶν
Ουρανοῦ ἐκπροκαλεῖται Αρῆν.

Punitionis æternæ hic jacimus fundamenta.

Γέφυκε θνατῶν μὲν τὰ χερείονα
Τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν δ᾽ ὅμως·
Τὶ γὰρ πρὸς ἄλλο πλὴν ὀμίχλης
Προπροκυλινδόμενοι φέρονται;
Φρενὸς τυ βωλὰ τᾶς βροτοειδέος
Χείρων ἔφα πέλαι· Χεὶρ νόμος ἔπλετο·
Ορφνὸν δ᾽ ἀλήταις Αἶδος δῶ,
Βυσσοδομεῖτε δίκας βδελυκτοῖς.

Coniugium in Paradiſo, integris adhuc animis corporibuſque humanis.

Εστα γὰρ πρωτα μελλογάμοιν θέμις
Λοχμᾶν ἀν ἕρκος τᾶν Εδενηΐων,
Τὰς πᾶν γανος καρπῶν ποᾶν τε
Ενθεος εὐφροσύνα μέθυσκεν.

Conjugij ſollemnia Chriſtus ipſemet cohoneſtauit.

Ω πιστις ιρά, ὦ θαλαμηπόλω
Δαῖτος μὲν οἰνά, τᾶ Θεοῦ ἔκγονος
Σύνδορπος ἔσκεν, χεύματ᾽ οἴνου
Ες μελιαδὲ ὕδωρ ἀμείψας.

Ibi miraculo primitus diuinam ſuam potentiam declarauit.

Θείωγε κάρτευς τερατοφανές τόδε
Τέκμωρ τέλεσαν Παρθενικᾶς τέκος
Τοιῶνδε τιμᾶν ἀξίωσεν
Κύδει σε ζαθέω πύκαζον.

Conjugij beneficio hic quaſi

Σεῖο γλυκείας σὺν χάριτος τύχᾳ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Βρότειος αἰὼν ζώει ἀειφόρος·
Οὐδὲν γὰρ οἷον, παισὶν ἄμμας
Ἀθανάτους μονονοὺ γενέσθαι.

reddimur immortales.

Πνεοῖσαν ἀμέων λείπομες εἰκόνα
Τέκνων ἐν ἀκμῇ φυταλιὴν φίλων,
Ἐπεὶ κελεύθω τέρμα τυτθὸν
Τᾶς νεκροδέγμονος ἱκόμεσθα.

Viua noſtri imago liberi noſtri.

Τεθμοῖο δ' ἄνδρας μοῖρα βροτησίους
Ἐαν δέχηται νυμφικομήτεω,
Ὁμόφρον εὐνᾷ, κρατεῖται
Μειλιχίας τε τέλος καὶ ἀρχά.

Suauiſſimæ vitæ cauſa Coniugium.

Γαμοστόλος νὺξ σύνθεμά τ' αἴσιον,
Ἀρηα στερρῷ δυσπάλαμον πυρί,
Γλαγαῖς τέ λάμποντος σιδάρου,
Σύμφρασιν ἐς γλυκερὰν μεθέλκει.

Conjugio conciliantur amicitiæ. odij flamma extinguitur.

Μεγ εὐμηθυεύντων δένδρος ἀνεψίων
Ὄζοις βεβριθὸς τηλεταόντεσιν
Ἀειθαλεῦς μῆχος βίοιο
Ἀντλεον ἀΐδιον τελευτᾷ.

Filiorum ac nepotum perpetuæ propagines

Ἀδαγε ῥάβδῳ, κοῖλα πρὸς ἔντερα
Γᾶς καταχθέντας, παραβλαστικοῖς
Ἀμοῖο φύντες γαργαμῦδος,
Ζωοδόταις ἀναλαμβάνοντι.

In illis quaſi reuiuiſcimus.

Λεχῶν ἔρωτας τῶσδε παρατρόπως,
Τῶς τόξοδαμνός τις μανικοῖς κόρῳ
Δάλοισιν ἐμπρηστὰ ἐρᾶται,
Ὀργὶ ἀποσποδέει γαμοῖο.

Conjugio illicitos amores effugimus.

Τέλος τ' ἐρώτων ὦ γάμε κύριον,
Χ' ὅ, τι πρεπῶδες, χ' ὅ, τι τὸ μέτριον
Ἀμᾶς διδάξαις, ἁδίω μὲν

Conjugio quidquid eſt in vita dulce, dulceſcit magis.

Θαδέα συζυγίαισσι θῆκας.

Amara quæque mitiora: Mellis enim et fellis quaſi fluctibus vita hæc noſtra æſtuat.

Τῶν δαὶ χολωδῶν (τοῖς, πελάγευς δίκην
Κλυδωνίοισσιν, τλασσιπόνων βίος
Φωτῶν ἐπημείβοις κλονεῖται)
Αμβλυτέραν τελέσσειας ἶπον.

Auctor bene precatur conjugibus Regi et Reginæ.

Βωμῷ ἢ μαντείῳ ταμίας θεᾶν,
Οθεν λύρισσον καλλιρόοις πνοαῖς,
Θέλκτρον προσαίνει. λίσσομαί σε
Ενθὲ μάκαρ μάκαρ ἐνθὲ Υμεν.

Inuocat Hymenæum ſed verum illum, Conjugij auctorem DEVM.

Αλλ ὅς γ᾽ ὀλύμπῳ κιόνας ἀστραβεῖς
Εχων, ἀτρέπτοις πάντ᾽ ἀτενίζεαι
Τὰ νέρθ᾽ ὀπωπαῖς. λισσομαί σε,
Ενθὲ μακαρ μάκαρ ἐνθὲ Υμεν.

Vtrumque Rex eſt et princeps bonus, et bellator ſtrenuus.

Μνηστᾶς ἀτράκτοις, ἀμφότερον δέ τοι,
Κρείων τ᾽ ἄριστος, δουρί τε πλαττέμεν,
Ητορ δέδμαται. λισσομαί σε
Ενθὲ μάκαρ μάκαρ ἐνθὲ Υμεν.

Ος ὑψίκομπον Σκωτοίδᾶν γῆρας,
Σκᾶπτον τε χερσὶν πατρίδος οἴακα,
Νωμᾶ δικαίαις. λίσσομαί σε
Ενθὲ μάκαρ μάκαρ ἐνθὲ Υμεν.

Sponſam ei ſuam aduentare. quam laudat ab elegantia.

Ξανθαῖσσιν ἰῶν καὶ ἁλιπορφύροις
Ακτῖσσιν ἁβρὸν σῶμα βεβρεγμένα
Νυμφα παρῆκει. λισσομαί σε
Ενθὲ μάκαρ μάκαρ ἐνθὲ Υμεν.

à parentibus.

Νύμφα παρῆκει ἁ γεγεναμένα
Δάνων ἄνακτος τῶ θρασυμαχοῦντος

à gratijs et venuſtate,

Υπερφανέντος. λίσσομαί σε
Ενθὲ μάκαρ μακαρ ἐνθὲ Υμεν.

à pietate et moribus.

Αιδοῖα χρυσαῖς τᾶς θυσσάνων χλιδαῖς

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΝ

Μορφὰν ποτιστάζει χαρις εὐκλέα,
        Φρενᾶν τ' ἀωτὸν. λίσσομαι σε,
        Ενθέ μάκαρ μάκαρ ἐνθὲ Υμεν.
Ω τὴν τε καὶ τὴν εὐτυχίαν βροτοῖς,
Αἰσάν τε κραίνων εὐθενέοντε σι,
        Τῆνω φεροίτην ἐς τελευτάν
        Ευφροσύναις ὑγιέντε γῆρας.
Πρόμοις τε παῖδες προσθέμενοι κλυτας
Στέψειαν, ὅρμοις ὡς πολυδαιδαλοις,
        Δαρὰς τοκήων. ναί θάλος γὲ
        Σκαπτοφόροισι δόμοις ἀρωγὸν.
Τοῦ μὴν γ' ὑπ' ἐσθλοὺς τεκνογονεῖν, φθορᾶς
Θνάσκει ἀνάγκα τᾶς μεροπηΐδος.
        Δίδοι τε σφωῒν καὶ ποτ ἀστῶν,
        Καί ποτί τηλεδαπῶν ἐπαινους.
Ψεύδους τε ἐχθράν, κ' εἰλικρινεῦς φίλαν
Θεοσεβείας εὐθυπορεῖν ἑδόν.
        Ταῦτ εὔχομαι μὲν πάνθ ὑπαρξαι,
        Αρτιεπὴς δ' ἐπέτρεψε Μοῖσα.

ΤΕΛΟΣ.

Conjugibus optat poeta et longam et jucundam vitam.

Egregiam prolem.

Prolis enim propagatione moriendi noſtra conditio quaſi conuellitur.

Optat ciuibus pariter ac peregrinis vt cari ſint et memorabiles.

Illud denique vt veræ religionis viam ingrediantur inoffenſo pede.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Anne tibi furtim ardenti puer improbus arcu
Surripuit flammas? ipſe an colludis amori?
Crudeléſne iuuas venerem procudere luſus?
Vt pariter caſto viuacem in pectore flammam
Funditùs, atque imis ſunalia fixa medullis
Exagites? iuueni vt moræ alunt incendia triſtes?
Heu quoties toto mærens expalluit ore,
Cùm ſua iam dubijs præbentem carbaſa ventis
Ire mari dominam, ac tenuis teneraſcere fili
Virgineam ſciret, ratis in vexamine, mentem!
Quantas corde preces, tacito quot vota labello
Concipit, & cæli pacem pro nauibus orat!
O qui fluctiſonum ſpumis candentibus, inquit,
Aequor agis, qui feruentes compeſcis arenas
Turbinibus captis, ſtratáque æqualiter vndâ,
Ventorum, pelagíque potens: qui principis olim
Thariadæ famulum Genio duce direxiſti,
Cùm fuit ad tædas Bathuelis nata iugales
Accerſita domum: da flaminis aura ſecundi,
Obſtrictis alijs, procliues incitet vndas,
Dimidiúmque mei pater ô pater optime ſerua,
Vt paribus te noſtra vocent præconia votis,
Muneribúſque tuis ſobolis ventura propago
Te colat, exiſtátque diu, laudémque ſequatur:
Sic ait, & longo ducit ſuſpiria tractu.
Ecce coronatæ pelagi ſuper æquora puppes
Littoribus longè patrijs Daniáque relictis
Ibant Oceano in magno: ſonitúſque tubarum
Iam cano excierant è gurgite Neptuninas
Mirantes quid celſa ſibi tot carbaſa vellent,

Abrahami legatio de concianda nuru.

Armorumq́; ingens ſtrepitus : quam flamine diuam
Tam placido comitans frænato equitaret in Euro
Ipſemet Hippotides, ac cunctum inſterneret æquor.
Pro ſe quæq́; adeunt propiùs ſponſæq́; carinam
Adnantes, mollem caſiæ, quem efflabat odorem,
Naribus accipiunt auidis: noua gaudia mentes
Exhilarant, ſtactæq́; bonus capit halitus omnes.
At Regina loco, nitidi per tempora cæli,
Compoſita in ſublimi, ancillarum agmine circùm
Virgineo, illuſtri, promtiſq́; ad iuſſa miniſtris:
Auro picta ſinus, auroq́; & fulgida gemmis
Cæſariem, rutilanſq́; ambas conchylibus aures:
Molle cui alternis adamas flammanſq́; pyropus
Memnonias ſpargunt inter multitia luces:
Pileoli tres præcipuè plumaria ſubter
Texta micant gemmæ, variiſq́; coloribus ardent:
Quam rara ipſam hilaris commendat gratia formæ,
Sed pietas magis, ac ſpecie mens pulcrior omni,
In ſe animis, in ſe toto Nereïdas ore
Verterat: illæ alacres pompam clamore ſecundo
Concelebrant, plauſuq́; fremunt, lætamq́; canentes
Alta Caledoniæ ducunt ad littora claſſem:
Horribiles donec furibundo fulmine bombos
Aera crepant, fractaſq́; ſoni ſtridoribus auras
Fulgura, & incenſo percurrunt fomite glandes
Cum tonitru, quo ripa omnis, monteſq́; propinqui,
Arduaq́; Arcturi impulſis ſtrepuére cauernis,
Et percuſſa imâ tremuerunt æquora arenâ:
Cæruleus fugit ille Chorus conterritus omnis
In latebras, penitiſq́; cadens ſe mergit in vndis.

Parte

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Parte aliâ celſis Edinæ ex molibus arcis
Flammarum per inane globis fumoq; volutis
Exululat cœlum, & crebris tonat ictibus æther,
Aëra per medium nitri ſtridente procellâ,
Miſsilibuſq; pilis: tantus furor vndiq; flammæ eſt,
Vndiq; terribile illiſa inter nubila murmur:
Ductilibuſque tubis iuuenes taratantara picti
Puppibus ex altis grauè vociferantur ad auras
In numerum, exanguiſq; iterant ſimulacra duelli.
Ecce aliæ excipiunt venientem, & læta precantes
Ore, oculis, animo, cunctiſq; ex ordine nymphæ
Officijs cumulant Reginam, è ſanguine claro
Inter honoratas quotquot decus innuptarum,
Omnes purpureis, omnes albiſq; roſarum
Et violis, & amaracinis bene-olentibus aptæ
Aurum inter, gemmaſq; inter capita illuſtrantes
Pectoráque, & ſaturas Melibæo murice veſtes.
It portis rumore orto, miſcellaque turbans
Scotia, ſpectantum campis vomit omnibus vndam:
En tibi per montes, de culminibúſque ruunt ſe
Agricolæ ad portus: alij lætantia curſim
Agmina conglomerant triuijs, & murmure circùm
Omnia miſcentur vario: ſed lecta iuuentus
Arma gerit, lento incedens ad tympana paſsu,
Plurimaq; igniuomum tormenta imitantia fulmen
Obijcibus ruptis, raptáque in ſulphure flammâ,
Impete diſplodens habili, ferit ætheráque altis
Monteſq;, Oceaníque omnem ſtridoribus oram.
In rubeos vexilla ſinus, albaſq; cruces pars
Facta decuſſatim criſpantibus explicat Euris:

Res animos tollit iuuenum, exultantiáque haurit
Pectora Mauortis ſpecies, ſonitúſque remiſti.
Loricati equites, longóque haſtilia ferro
Longa obliquantes, nigríſque comantia tecti
Caßidibus capita, ac genuum tenus abdita fulti
Crura ocreis, latè campos diſcurſibus implent.
Nobilitas aliâ de parte volantibus auras
Vincit equis, celeríque legens veſtigia raptu
Tollitur, ardeſcunt ſoleæ, flammíſque tuentum
Caligant oculi: generoſo in pectore, laudis
Tantùm pollet honos, vincendíque arduus ardor.
Ille alius campo in viridi, calcaribus acrem
Verſat equum, iam præcelêri dans corpore gyros,
Inſultanſúe ſolo, aut ſinuans glomeramine greßus:
Iam leuia excußis iaculans veſtigia plantis,
Vltima corripuit ſpatia, & plaudentibus ecce
Suſpenſiſq́; eadem pedibus legere æquora cogit:
Pullus inardèſcit monitis, inſigniáque altæ
Indolis argumenta, feris è naribus ignem
Torquet agens, denſiſq́; humectat pectora ſpumis.
Feſtinum interea, liquidóque cupidine Regem
Virginis ardentem, phaleris ornatus & auro
Fert ſonipes, dominíque ferox teſtatur amorem:
Qualis vbi Eoos fluctus, Gangíſque fluenta
Deſerit, ac rutulis noſtrum fulgoribus Orbem
Irradians, nitidæ egregijs reſplendet Appollo
Luminibus formæ, & fuluo crinem implicat auro,
Addens lilia prima, & odorîs balſama thyrſis:
Cui chlamys ex humero gemmantibus aurea limbis
Furgurat, illicióque tenens præſtringit ocellos:

Vel

Vel cùm præcipitans prono quatit impete currum,
Curriculíque vices, & tempora diuidit orbis:
Talem ſeſe illo Rex tempore præbuit, omnes
Ante alios longè pulcerrimus, agmina iungunt
Purpurei quotquot Comites, longo ordine primi
Scotorum: veluti, illuſtris per compita cæli,
Tres Phœbum anteeunt, totidémque ſequuntur ouantē
Magnifici primíque duces: pars nobilitatis
Cætera ſtellantis, pro munere, pro libitóque
Solis, habet lucem, iuſſóſque capeſcit honores.
Iam Danicis ierant plerique à nauibus omnes
Magnáque quos miſit Germania Legatorum
Inſignis numerus. Niueæ iam fræna quadrigæ
Ore fremunt, duris crepitat ſub dentibus aurum,
En iuba iactatis ventos ceruicibus implens
Sanguineis ebuli ſe ventilat ebria baccis:
Subiectantq́;, cauantq́; ſolum: impulſuſq́; remugit
Stagna per & montes crebris hinnitibus æther:
Verſicolor frontes ſuperà dat plumea motus
Congeries; ruſſámque ſuper ſimul edita caudam:
Pectora luxuriant phaleris, & pinguia terga:
Admirandi operis carpento iunxerat aureo
Quadriiuges auriga feros, vbi maxima fabrûm
Vincitur ars pretiis rerum maioribus, & ſe
Plurima per currus pulcerrima fundit imago.
Prouehitur tandem magnâ ſtipante cateruâ
Nobilium: flos virgineus, matréſque ſequuntur
Penſilibus pars pilentis: pars ducere frænos,
Impoſitæ dorſo, atque equitem compeſcere virgâ:
Lætitia antè viam præſpargens floribus omnem

Iuncta

Iuncta cupidinibus, claros cit in æthere cantus:
Remigibuſq; alis currum ſuper impendentes
Hinc Venus, hinc Iuno, tacitis genialia tædis
Gaudia diffundunt, liquidáque incendia flammâ
Nulli viſa aliÿ, tremulo ſub pectore vertunt
Virgineo, ſtimuliſque agitant ſubtilibus ignem.
Illam alti circùm montes, illam intima longè
Flumina ſaxoſas inter ſtrepitantia valles,
Illam omnes Nymphæq; Creæ, Arcturiq; puellæ,
Ore ferunt, nemorumq; deæ, virideſq; Napeæ:
Fortheáque, Læuinuſque lacus, quique agmine lato
Erna fluit, plenis auidum lapſurus in æquor
Cornibus, ante Tai nî ſeſe infunderet alueo:
Quæ Neſſam Nardúmque bibunt: Lindornáque puro
Quas lauit amne deas: magni quas herbida Cludæ
Paſcua: & arboreis horrens Strauernia luſtris:
Quas media inter ſaxa ſonans iuuat Eſca ſuſurris:
Lemundiq; ingens gremium, quem plurimus halex
Poſthabitâ colit Oceani intractabilis vndâ:
Quæ virides Tuidæ ripas, fæcundáque magni
Arua Deæ, & campos hilares Donaïde lymphâ,
Circum molliculo ſaliunt pede: dulcibus omnes
Regalem modulis decantauêre Hymenæum.
Indigenæq; Speæ Geniÿ, quiq; amnibus altis
Pinguia amant aliÿs ſalmonum paſcere ſecla,
Natales mulcêre nouâ dulcedine riuos,
Molliáque auditi mediÿs dare cantica lucis,
Aut in arundiferis, nemora inter glauca ſalicti,
Sæpiculè hos antris geniales ludere verſus,
Hÿmen ô Hymenæe, Hymen faue ô Hymenæe.

Obuius

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Obuius interea toto iam flammeus ore
Regius enituit iuuenis, cupidóque labellis
Virgineis ore infuſus, ſolatia mentis
Prima capit, ſolidumq́ ardens inſanit amorem.
O Charites, blandisq́ puer promptiſsime telis,
Quàm citò, quàm cæcis, placidi decor aureus oris,
Gratiáque è roſeis, Regem, blandita labellis,
Icit agens iaculis, conceptumq́ eruit ignem!
Gratia: quæ in gremiÿ complexibus heroinam
Dulcibus eduxit, formæq́ inſignis honorem
Vultibus aſpirans, mores quóque finxit ad vnguem.
Flexaminos blandâ Charitum dulcedine nutus
Virginis eminulos oculis! quæq́ acta virili
Tela ſupercilio occulti iaculantur Amores!
Non ita ſuffuſos iniecta exaſperat ignes
Pallas: & in viuâ, tactis expergita venis,
Calce inferueſcit, ſtridénſque ebullit aquæ vis:
Quanta ſub amborum medio ſe pectore mouit
Aeſtus flamma auidi, præ quàm priùs vſerat ambos:
Ambo igni micuêre nouo: attonitiſq́ bibêre
Mutuum amorem oculis: veluti Iunonia quondam
Solis ad aſpectum aduerſis percuſſa colores
Mille trahit radiÿs, largáſque aſperginis haurit
Iris aquas, ſubeunt acti feruoribus imbres.
Sic deſideriÿ tragulâ perfixus, & horæ
Impatiens, mollique animum Rex voluere victus
Vertit iter, quum Pieriÿs à montibus omnes
Tempora diſtinctis euinctæ floribus aſſunt
Ecce Heliconiades: quarum quæ conſcia cælo
Sentit Apollineas laurus, mentéſque deorum

Vranie, parat ore preces, ac talia fatur.

Votum Poetæ, ad imitationem Pſal. LXXII.

O qui magnanimos Devs *inuictiſsime Reges*
Aeternis regis imperijs, da ſideris almi
Luminibus fauſtis tædas fulgêre iugales
Heſperus aſpiciat veniens, ſanctóque Hymenæus
Fœdere concordes animos & amoribus aptos
Conciliet: metuenſq́; mori ſe gloria tollat
Perpetis auſpicio famæ: da dicere iura,
Iuris ad exemplum ſuperi, ciuilia Regem,
Vt decus ad patriæ, certam ad patriæq́; ſalutem
Legibus inuictis regni moderetur habenas.
Pauperibúſque tuis facilem bonus arrigat aurem,
Voce ſuos quoties rumpet patientia queſtus,
Iuſtificóque nouas incidat iudice lites.
Sic canit: aſſenſæ pariter cecinêre ſorores.
Per iuga, per ſaltus, per amœna ſilentia ruris
Oppidáque & vicos, facili pax mellea voto
Intrepidos beet indigenas, & alumna quietis
Iuſticia intonſos nemorum viridaria colles
Læta colat: vim pauperibus fraudemq́; potentum
Viuida defendat, rabiemq́; infringat & iras.
Sic canit: aſſenſæ pariter cecinêre ſorores.
Illius egregias laudes præſentibus æui
Venturiſque canant ſpatijs, quoſcunque renaſcens
Mane nouo, quos denaſcens lux veſpere ſero
Contuitur: dum clara diem vehet orbita Solis,
Cynthiáque ambroſiæ pr æpandet lumina nocti.
Sic canit: aſſenſæ pariter cecinêre ſorores.
Aurea quas liquit terras Aſtræa reuiſat
Mæſtitiáque graues releuet: velut ignibus ater

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Sirius æſtiferis agros cum findit hiantes,
Imbribus augeſcunt ſegetes, morientiáque herbæ
Seminia inſtaurant folijs, ſi coniugis æther
Impluit in lætæ gremium, fœcundáque cœli
Copia rorantis ſubſedit ad-vſque mamillas.
Sic canit: aſſenſæ pariter cecinêre ſorores.
Hoc rerum potiente, & ius, & floreat æquum,
Floreat innocuæ diuina libentia pacis,
Copiáque, & tremulæ ſcatebris huberrimus vndæ
Fons pede natus equi, liquido qui flumine noſtros
Semper alat recreétque ſacris in montibus hortos.
Sic canit: aſſenſæ pariter cecinêre ſorores.
Diues opum geminis nec tota Britannia ſceptris
Finiat imperium: Oceani ſed Iernia in vndis,
Quà ſe cunque ferox, Zephyri ſpiracula verſus
Porrigit: indomitáſque obiens quas gurgite Nereus
Implicat Eubenias: Druydumq́ ſedilia, Monam:
Quæque Lycaonium ſuſpectant Orcades ignem,
Inſulæ Oceano in magno, quem flatibus ingens
Vexat Hyperboreis Aquilo proruptus ab antris:
Illius hæc, minimùm, dominas parentia leges
Extimeant, nomenq́ pio venerentur amore.
Sic canit: aſſenſæ pariter cecinêre ſorores.
Auxilij ille inopes, curíſque ingentibus ægros
Leni animo, patrijq́ omnes dulcedine vultus,
Et dij alloquijs recreabit mollibus oris:
At fortunarum diſcrimine circumuentos,
Fœnoris abſoluet: dextráque leuabit egenum:
Tanquàm autem vili imbecillæ ſanguine plebis
Nullus abutetur: longam ergo viuere vitam
 Fata
Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Fata ſinant, pulcræq́ genus ſuboleſcere prolis.
Sic canit: aſſenſæ pariter cecinêre ſorores.
Terra per aërios ventoſa cacumina montes
Tam denſis ſegetum crepitet percuſſa flagellis,
Quàm grauis aſſiduo Grampi iuga murmure ventus
Summa ferit, quantáque horrens canit arbore Lennox:
Plurima ſuppeditet veterinæ ſemina gentis
Fœta Calidonijs paſſim pecuaria villis:
Ditia ſe reſerent nitidos terræ inter hiatus
Aurique, argentique, ærisq́ cubilia flaui,
Plumbeáque, & viuo fumantia tecta metallo,
Sic canit: : aſſenſæ pariter cecinêre ſorores.
Frugiferos colles, & amœni compita ruris,
Vrbanáſque vias, impuberis agmina turbæ
Concelebrent, cumuletq́ patres pax prole beatos:
Læta velut riguis imbri ſe gramina campis
Subijciunt, gratóque auras flos ſuffit odore
Quà violæ & galij, quáque iridis & ſaliuncæ.
Sic canit: aſſenſæ pariter cecinêre ſorores.
Hos tales Rex ille dies, hæc talia genti
Spondet fata ſuæ: Aonio nam mater ab antro
Mnemoſyne dedit augurium: læuáque coruſcant
Ecce Dionei liquidis è nubibus ignes.
Illius ergo omnis virtutes audiet ætas,
Egregiamq́ animi, laudum in certamine, mentem
Fama feret: magna ingenij dabit orgia nobis,
Scotia quo bellax animos, quo ſancta verendum
Relligio caput attollit, princepsq́ Senatus
Iuſtitia iniectis adſtringet compedibus vim
Sæuam animis nimioq́ manus (heu) ſanguine tinctam.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Qui leges Scotis patrias, rectumq́ piumq́
Reſtituet: qui mærentes ad priſtina Muſas
Præmia longinquis volet è contemptibus ire:
Sic canit: aſſenſæ pariter cecinêre ſorores,
Et felix cytharâ firmauit Cynthius omen.
Talibus atque aliis connubia pangere verbis,
Plectráque diuinis hilares genialia Muſæ
Stringere certabant digitis: ſe namque ſolentes
Ad Iunonis agunt, Venerique Hymeneia ſanctæ
Dona ferunt, ſuauíque adolent puluinar odore,
Stat ſua vbi pietas, & honoribus ara vireſcit
Indelibatis, florumq́ perennibus auris.
Nam quis IACOBO *Scotorum Rege Camænas,*
Latoïdamq́ colit meliùs? quis temporis iſtud,
Aut ætate patrum, poterit meminiſſe Monarcham
Ingenii illâ inſignem, & amabilis indole linguæ,
Tam vigilemq́ animi? plauſit cui ſæpe canenti
Calliope, viridique auſcultans Phœbus ab antro.
Aſpice per Rheni populos, quíque algida Moſchæ
Teſqua habitant: ſpecta tantis comitâtus in æquor
Fluminibus quà flauentes rapit Iſter arenas:
Quáque viam immenſis dirimunt anfractibus Alpes
Quóſque inter medius ſe porrigit Apenninus:
Quóſque à Bethigenis diſterminat alta Pyrene,
Bethigenáſque ipſos (ringat licet inuidiæ dens,)
Non facile oſtendes aliquem, qui ſceptra potitus,
Tot ſtudiis, tot linguarum præcelluit vſu,
Præſtantiſq́ adeo ingenii virtutibus altis.
Mitto animi, mitto excultæ miracula linguæ,
Pubentiſq́ æui florentem vere iuuentam,

Conſimilemq́; Dijs procero in corpore formam:
Quis pernicis equi melior compeſcere curſum,
Aut galeam induere, atque armis ſplendeſcere in aureis? Exercitia principum et nobilium.
Altipetam quis ab aërijs deiecerit hædum
Verticibus ſaxi, aut rapidæ veſtigia ceruæ
Flexerit in valles citiùs? cupidíſque ferinæ
Per iuga, per ſiluas canibus quis alacrior inſtet,
Illatebrétque feras? certo quis cominùs ictu
Fregerit horribilemq́; minis ac dentibus aprum
Intrepidus magis, aut immanè furentibus acrem
Vrſam animis, ſæuos contrà ſi verterit vngues?
Quis manibus rigidos lunare potentior arcus,
Seu cœlo ſpeculatur auem, ſeu figere damam
Eminus obijcitur ſubitò? quis tela ſonanti
In volucrem potior torquêre volantia neruo,
Pinguiáue adiecto perſtringere tergora nixu,
Tergora monticolæ capreæ? quis vellere ab ipſis
Dexterior cœli, alituum genus omne, cauernis,
Aſturis aucupio famuli? quis denique corpus
Nobiliore agier patientior omne palæſtrâ?

Aſtur accipitris genus ſub. Princip. Rom.

Illà autem Daniæ ſata Regibus ANNA vetuſtis,
ANNA ſoror Regis, Regis quoque filia, Regi
Sponſa, Lycaonium ſubter qui cardinis axem
Sceptra Caledonij, innumeros accepta per æui
Præcedentis auos, iure & virtute tuetur,
Vnâ omnem, diui quam dant mortalibus, æquat
Laude facultatem: formam Cytheræa puellis,
Plutus opes: Charis ingenuos placidiſsima mores:
Caſta mares animos Tritonia: Suada leporem:
Dicunturq́; Horæ labijs dare purpureum ver:

Sponſa raras omnes ingenij ac corporis dotes, fidei, et pietatis muneribus diuinis cumulauit.

Vnus

Vnus ei hanc omnem dedit vno in munere dotem
Ferre DEVS, *patrij dederit quum pignus amoris,*
Notitiamq́ ſui, FIDEIQVE *opobalſama ſanctæ,*
Stirpis Ieſſææ dulci quæ ſanguine ſudant.
Scilicet hoc illud proprium & ſolenne Tonantis
Ferre voluntatem in melius certumq́ benigni
Pectoris indicium facere, ac placabilis iræ,
Quum Reges dat habere pios, veréque timentes
Numinis æterni, & venerantes nomen honore
Illuſtri, caſto, qualis pietate Ioſias
Iſacidûm Regale genus præcelluit omne,
Heſperus vt ſtellas creperâ ſub luce minores.
Relligionis enim pariter iuríſque ſeueri
Vt decus, & priſcæ viueſceret aura ſalutis,
Cura fuit, tetráſque ſacris detergere labes
Numinis illatas adytis: denſiſq́ comarum
Nexibus horrentes penitùs reſcindere lucos:
Ieroboæa ſolo Bethelidis orgia terræ
Vertere: ſacrilegos iuſto ſacrare fauillis
Igne Sacerdotes, veráſque emergere leges,
Vnus amor, cupidíque animus conaminis vnus.
Sit quia nam maius cœli vertentia ſubter
Sidera quicquam aliud quàm veræ conſpicuus Rex
Luminibus Fidei, iuſtæque examine lancis?
Et vobis Deus illa dedit, dedit omnia vobis,
Quæ mens cunque queat conceptis poſcere votis.
Omnia comprendit numero, ſeu munera ſpectes
Illa animi, ſeu diuinas in corpore dotes:
Et quas vulgus opes ſtudijs immanibus excors
Deperit: eximióſque hominûm quos ardet honores

Ambi-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Ambitione furens animus: ſemel illa ſoluto
In gremium dedit ampla ſinu, & cæleſtibus auris,
Inuolüitq; FIDE: quæ perpetis altera vitæ
Tempora, temporibus preſentis ſupputat æui.
Coniugij ô par egregium! veſtri inter amores
Ambroſium florem niſi mella liquentia ſemper,
Semper inalbeſcens Syrij fragrantia roris
Eſſe velint: bonus Idalij vos nectaris imber
Compluat, ætatem: neque cum rota verterit æui
In ſenium, putet alteruter ſenuiſſe priorem
Alterius formam: æterni ſit nexus amoris
Sancta fides, patrij ſoboléſque ſimillima vultus.
Salue magna hominum, fulgentis ab ignibus æthræ,
Spes illapſa ſinus: noſtri vos carminis ales
Vndantem trans Oceanum gentéſque remotas,
Emerito nunquam, ſi quà potis, impete tollet.
Virtutis prima egregiæ, ſunt altera famæ
Præmia: conſequitur qui dijs ducentibus ambas,
Illum ego promeritis, & felicibus auguror auris,
Semper florentem capiti impoſuiſſe coronam.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

De Tempeſtate

QVO TEMPORE IN SCOTIAM VER-SVS NAVIGABAT

SERENISSIMA

VIRG. ANNA FRIDERICI II. DANIAE ET NORTVEG. REG. F. IACOBO. VI. SCOT. REG. SPONSA.

AD

INCLYTI SCOTOR. REG. CANCEL. IOHANN. METELLANVM:

HADR. DAMMAN a Biſterueld.

QVàm celeri hanc Pallas percurrit pectine telam,
Quid memorem, quum ſe res ſatis ipſa probet?
Nil etenim eſt aliud, videas, ſeu tangere mallis,
Grandibus horridior quàm leuidenſa plagis.
Et mihi cum docto, MAECENAS, *dicis Apelle,*
Miror non plures texere te citius?
Certè equidem, ſi perſuadet Sulmonius auctor,
Tela illa ingenÿ, filia Lætitiæ eſt.

Quid mirum eſt igitur, mentis ſi nulla ſerenæ
Gaudia, in his etiam verſibus eſſe nihil.
Cur igitur mittam? quia me prior illa fauoris
Aura tui, oblitum me facit eſſe mei.
Iamque meas aliquid, tali te iudice, nugas
Eſſe puto, Genij gratia tanta tui eſt.
Quidquid enim hac triſti placeat de mente profectum,
Acceptum auſpicijs ſe feret omne tuis.

DE TEMPESTATE.

E*Rgo agite ô Muſæ, venti memorate furentes*
Irritati animos, iræq́; exponite cauſas:
Qui nigro occidui iamdudum ab limite Solis
Quattuor horrendùm exululans noctéſque diéſque
Perpetuos, magnum feruentibus æquor arenis
Exagitat, ſpumáſque ferens illidit in aſtris,
Veſtráque nimbiferis affligens vota procellis,
Alte vndas ruit Oceani, Claſſemq́; moratur,
Credita quæ iuuenis debet ſuſpiria Scoti
ANNAM *Frederici genus alto à ſanguine Regis,*
Qui Daniam tantâ nuper cum laude regebat.
Quis præſtantem animi, pulcro quis corpore notum
Scotigenam iuuenem, qui fertilis inclyta terræ
Sceptra tenet, rigidique viros patientia Martis
Pectora morigeris prudens compeſcit habenis,
Non meminit nouiſſe aliquà? quem fortibus alis
Bactra ſuper, Meroenq́; ſuper, Lybiamq́; calentem,
Inq́; adeo à noſtris diuerſum partibus Orbem,
Verticis adſpectu Stygij, & decliuibus aſtris,

Fama

Fama tulit: qui materiem pondúſque poëtis
In ſua, promeritis, dat habere encomia, rerum.
Illum omnes Rhodaniq; deæ, nymphæq; Pyrenes,
Optarunt, Bæthíſque deæ, nymphæq; Charudes:
Omnes optatos ſuſpirauêre Hymenæos.
Vna alias tamen ante omnes, vt vulneris ictu
Saucia maiori, celſæ ſic ardua mentis,
Arctiùs arcanum ſine teſte incluſit Amorem,
In tacito ſperans ardentis ſemina flammæ
Ferri poſſe ſinu: vel, (qui Geniuſúe, ſuiúe
Blandus amor, patrijs gentem calcaribus vrit)
Se tantis opibus, tantis, tot diuite Regnis
Patre ſatam, poſſe omnigenis auertere Regem,
Donec feſta thori tabulis ſponſalia factis,
Fama volat, primáſque faces fulſiſſe iugales.
Tunc tunc ille furor, tunc pectoris intima feſſi
Iurgia prorumpunt, ſtudiumq; immane tegendi
Exſuperant flammæ: at ſæuæ pater ignibus iræ
Aeſtuat occultis, ſecumq; hæc talia muſſat:
Siccine vicini fugiunt connubia Reges,
Affiníſque fidem thalami contingere noſtram?
Siccine ſpem pretio fruſtrà? mihi ſemper ab illo
Expectaui aliud: fruſtra tam molliter eius
Ciues vſque meis habui ditionibus ante?
Ille ergo in noſtros quæ luſit carmina ritus
Diluimus fruſtra, & iuueni excuſauimus æuum?
Eſto: dies aderit: nec pluribus ora reſoluens
Pollicis vnguiculum dextri bis térue momordit.
Aſt illa inſanæ paſcens ludibria mentis
Vertitur ad Zephyrum precibus, manibusq; ſupinis,

Pectinéque articulis digitos plectentibus inter,
Talia profundit lachrimans : ſi munera Veris
Prima noui: ſi purpureis, ſi floribus albis
Serta tuas Zephyre impoſui diſtincta per aras:
Ipſa ego ſi manibus tulerim tibi lilia plenis:
Primitijſque roſis, te primitijſq́; hyacinthis
Deuenerata fui : violis ſi altaria primis
Coniugis ipſa tuæ colui, conqueſtibus aurem
Tende meis, miſerique vices vlciſcere luctûs.
Fama (fatebor enim) iuuenis celeberrima Scoti,
Qui nunc ſceptra gerit, quàm rarâ præditus altæ
Indole virtutis, quàm pulcri florens oris,
Egregiuſq́; animi, quàm matribus heroinis
Votiuæ menſura precis, mihi primitùs ignem
Intulit, & mollis fixit veſtigia flammæ.
Nacta ſed exiguâ viuos in imagine vultus,
(Quam furtim clam omnes habui, mediamq́; mamillis,
Interiore ſinu ne quis reſciſcere poſſet,
O quot eam impreſſis docui ſuſpiria labris!)
Ignibus eximis vror magis, inq́; medullas
Se penitùs blanda illatebrant incendia mentis
Spemq́; metumq́; inter dubiæ, quando ecce niualis
Progenies Daniæ placitum mihi ſurpit Amorem,
Qui me ſurpuerat mihi: quem vix flentis ocelli
Imbribus occultis vaneſcere iuſſit honoris
Cauta Salus noſtri, totumq́; effudit in iras.
Ergo autumnales, quantum pote, concipe flatus,
Vel Caurus tibi, vel creber tibi flabra procellis
Africus, his illis vicini à partibus inſtent:
Incipe, & Oceani ſola claſſem ſalſa prementem

Diſijce grandiſoni violentis fluctibus oris:
Extimeat ſaltem, tumidiſque elangueat vndis,
Quæ miſeræ has fecit furias mihi, quæ mihi vitam
Vitam animus, vitam mollis quam optare Iuuentas,
Quam me iuſsit Amor, melioris amicula cœli
Præripuit, miſeræq́; nihil niſi Velle *reliquit.*
Quid Zephyre? imbellis ſemper patiêre vocari,
Inq́; Palæpaphys niſi ſuſpirare puellis?
Nil niſi clementesArteſsia ventilet auras
Herculei Calpe monimentum & meta laboris?
Flamina mitte alijs nitidos recreantia flores,
Scotia te rigidum, teq́; Oceanitides vndæ,
Quà Danus occaſi proſpectat limina Solis,
Experiatur: age, horribili quate nubila flictu.
Audijt orantem Zephyrus, teneræq́; querelas
Virginis in tenues rapiens commotior auras
Intima diſploſit tenſis præcordia buccis,
Ingentéſque ruit fractis è nubibus imbres
Terrificos, tetulitq́; vlulans ad ſidera fluctus.
Hei mihi! quam attonito exiliunt ibi pectora Regis
Externata metu! precibus ſuſpiria fuſis
Quanta trahit! quàm ſupplicibus pia numina votis
Sollicitat! quoties ſæuis ſe fluctibus ipſum
Iactari optauit potius, quàm talia tetri
Murmura terroris teneram quatientia mentem,
Virginis ingruerent oculis, miſeróque tumultu
Ventus atrox tumidis trepidantem pelleret vndis.
En etiam, ceu priua animos ſaturare furentis
Flabra, nec horribiles vibrato turbine nimbi,
Aut ſpumis furibunda ſalis candentibus ira,

Fæmineíue queant planctus: en dura tot inter,
Aduocat auxilio labeonem à Syrtibus Afrum,
Noctemq́; atque hiemem: fœdiſque tot ora procellis
Fæta ruunt, pelagique vias, ſaxa aſpera, naues
Eripiunt oculis: en lamentantibus errans
Multis cumq́; viris, cum fæmineóque vlulatu
Fluctibus (horrendùm!) decimis iactata faſelus,
Iamque humilis, iamque elata in ſublime repenti
Præcipitat lapſu, medios interdata fluctus:
Nec mora, nec modus, occurrenti impacta carinæ
Frangitur: (ô diuûm pietatem! ô triſtia ſexus
Exitia vtriúſque!) illiſáque prora fragorem
Cum crepitu dedit, & ſubitò lateralibus æſtum
Haurit hians rimis, ſiditque onerantibus vndis
Feſſa ſui, cumulóque operit præruptus aquæ mons.
Nantibus, heú, raris mittit de puppe rudentes
Auxiliumq́; parat miſeris, quà promere vires
Quáque animos rerum facies, vndæq́; ſequaces,
Et venti nimbíque ſinunt, cui ferrea cœli
Sæuitia ad culpam cauſas dedit imprudenti,
Pectoráque impedijt crudeli innoxia noxâ.
Quis ſpeciem illius cladis, quis acerba virorum
Funera? quis iuuenum? quis virginibúſque puellis
Nobilibus, claris, immiti ſtamina fato
Inciſa ante diem? quis lumina matronarum
Cæruleis extincta vadis, quis diuitis arcas
Commemoret gazæ, & muliebris ſcrinia mundi
Merſa ſalo? caput abde tuos conuerſa ſub amnes
Forthea, ne diræ temerent te funera cladis.
Virgineos potuiſſe oculos, potuiſſe nitentis

Stinguere ſplendorem formæ! florem illius æui
Tam nitidum, tam molliculum, thyrſiſq; tenellis
Cymata ceu rabido lacerare virentia morſu!
Non ſparſas audire preces, votíſque moueri!
O qualem luctum morientes, quanta puellæ
Vulnera feciſtis iuuenum: vos flumina Fiſæ,
Anguſæque amnes: vos celſa cacumina circùm
Fleuerunt, nemorumq; dij, mæſtique penates,
Quíque Caledoniæ tecta impoſuêre virectis,
Leuinúſque alto gemitum lacus edidit amne.
Scilicet hoc Regi tempeſtas horrida monſtrum
Obijcit ante oculos, quò pluribus ægra fatiſcat
Mens turbata malis, pelagíque pericula magni
Vſque magis, magis vſque fremat: ſed inantè timenti
Sancta FIDES, *miſeramq; animi conſiſtere mentem*
Admonitu facit, ac, pelagi qui temperat vndas
Eſſe DEVM: *quem ſiderei tremit æſtus Olympi:*
Omnia cui parent cœli, terræ, æquoris intus
Clauſa ſinu: quem terribiles per inania venti
Præcipitéſque timent ſummiſsis viribus imbres:
Illius ante thronum, Iuſti reuerentia & Aequi
Semper adeſt, ſemper Bonitas, atque omnibus æui
Exemplis monſtrata fides: te ſupplice quondam
Voce precabundum, tibi, quò diuina vocaret
Coniugij, mentem vellet flexiſſe voluntas:
Reſpiciet, Danicíſque tibi qui intendere tædis
Pectoris ambiguo, fuit indubitabilis auctor,
(Non ignota cano, fidei manifeſtus & oris,
Quod memoro, teſtis vero ſermone probauit)
Idem fauſta tibi dabit auſpicis omina flammæ,

Incolumemq́; tuam tua ſiſtet gaudia ſponſam:
Tu modò fide Deo, *& ſacri ſub Numinis vmbrâ*
Eſto hilaris: Sceptríſque Devm *Rex magne memento,*
Imperitare tuis, illiuſque omnia nutu
Damna dari: Regumq́; modis ceſſantibus angi
Sæpe voluntates, vt Regum agnoſcere Regem,
Séque ſuo meliùs diſcant pede dimetiri:
Te ſoboles, ſobolíſque ſequens vis magna nepotum
Sceptra feret, verúſque tui te ſanguinis heres
Vſque propagabit, ſummi ſi iuſſa Tonantis,
Integráque æternæ ſeruabis iura Sionis:
Te decus & regni ſplendor, te proxima cœlo
Gloria per cunctis nomen memorantia terris
Ora virûm, Solemq́; nouum, Solemq́; cadentem,
Auſtralíſque feret Rhapti prona æquora verſus.
Talia ſecretò monuit caſtiſſima Regem
Relligio: monuítque Fides: quæ virginis aures
Vna eadem occultis placidè circumſonat alis,
Momináque attonitæ librat titubantia mentis.
Qualis apes nitidi per aprica ſilentia cœli
Fertur in arua volans maculis inſignis & auro,
Suauiáque irrigui ſequitur violaria fontis:
Se vel amaracinis ludens oblectat in auris,
Floribus aut prati varijs, thymbráque thymóque
Cruráque ſerpillo, & nigricantibus alba hyacinthis,
Ebriáque Auroræ lacrimis, Noctíſque ſerenæ:
Regia ſic Virgo pelagi ridentibus vndis
Cùm tremulos ventus niſi ſuſtulit ore cachinnos
Ponè ſequens, cœlumq́; æſtiuâ luce refulſit,
Ipſa ſacros ſaltus, ipſa altæ huberrima ſiluæ

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

In Bibliis *peragrat iuga, fortíſque arua* Leonis,
Qui virtute viam propria patefecit Olympi:
Eximióſque legit flores, ac flumina libat:
Flumina, quæ ſolidi prorupit vulnere ſaxi
Electis Devs *Iſacidis: fragrantiáque intùs*
Dona Palæstini ſtipat cæleſtia mellis,
Ambroſióque animi diſtendit nectare cellas.
Sin radijs atros Solis ſquallentibus imbres
Nubila iam iamq́; eijciunt, coruúſque morantem
Increpitat pluuiam, ſiluíſque immurmurat Auſter,
Carpit iter: ſumptiſque volans per inane lapillis,
Occupat optatum librato corpore limen,
Atriáque excipiunt venientem halantia myrtis,
Narciſſique crocique comis, & floribus Hyblæ:
Haut aliter ventis pelagi turbantibus æquor,
Horribilique retro pellenti turbine naues,
Ad ſe Nympha redit propiùs, ſeque intima paſcit
Exſtructis altè dapibus, preſſiſque reguſtat
Mella fauis, durum aduerſi domitura ſaporem
Aëris, & quidquid rabies effuderit vndæ.
Ergo vbi iam vento vehementi & fluctibus actis
Roſtra ſonant, tortiſque ſali ferit æthera ſpumis
Impatiens flecti Oceanus, tunc pectoris effert
Mella penu, & lectos hæc ipſa ad munera flores,
Dulciáque hæc precibus miſcet ſuſpiria caſtis:
O qui flammiferos cæli reuolubilis axes,
Telluremq́; quatis: rabidæq́; ſonoribus vndæ
Vt libet, inſpiras: & tótius agmina gentis
Aeriæ effuſis ferri permittis habenis,
Labem indignatus ſcelerum: qui rurſus eiſdem

Omnibus obſequium, noſtríque iniungis honoris
Præſentemq; ſalutis opem, te ſupplicijs mens
Si curuata vocet, lacrimíſque abſtergeat iram:
Jonas in mari Qui quondam Aſſyrio Neptuni in gurgite vatem,
Balænæ ingluuies quem vaſti abſorpſerat oris,
Seruaſti: qui diſcipulos audire benignus
Puppe laborantes, pelagíque quieſcere fluctus,
Excitus è ſomno precibus licet imbecillis,
Eſt tua quæ bonitas, voluiſti: quique omne triformis
Imperium Mundi ſolus, ſine fine potiris,
Oceanum pater alme pater compeſce furentem:
Méque meo, mihi quem tua deſtinat æqua voluntas,
Siſte viro: tu, primo homini, quem feceris ipſe,
Cui, vitæ ſociam facere eâdem mente fidelem,
Complacitum fuit, auxilio & ſolatus amico es:
Tu domine arcani latebras qui pectoris omnes
Intuitu ſcrutare, meum bene cernis amorem
Quam non ſit petulans, aut ſtulti prodigus ignis:
Sola tuæ me ſola mouent oracula legis,
Ne ſit clauſa tuis vnquam mea vocibus auris:
Sis memor ergo tui, atque animo res adſpice noſtras
Sancte parens patrio: ſobolis téque integra noſtræ
Vita colat: ſine curriculis nos mollibus æuum
Ad ſenij extremos tua per veſtigia flexus,
Degere felices, animiſq; idem amantibus ambos
Viuere concordes, odioque idem habentibus ambos:
Imprimis hoc porge pater, pater optime porge
Perpetuum nobis propriumq; libentibus eſſe,
Te coram offenſas fugiat mens noſtra merêri,
Vitáque virtutis ciues incendat amore,

Ex-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Exerrans æquum, rectumq́ꝫ licentia, frenos
*Accipiat: veríſque, D*EVS*, celebrêre triumphis.*
O felix animi! felix! cui ditia talis
Pectora theſauri, Fideíque effulta columnis
Tuta ſedent! non præcipites per inania flammæ,
Non tonitrûs crepitante ſono conterrita tellus,
Aut reſerata auido laxans penetralia hiatu,
Non euerſa imis turbantibus æquora ſtagnis,
Terrificent animum, æterni quem SPIRITVS *oris*
Afflat agens, dióque animat præcordia ſenſu.

FINIS.

IN EANDEM

QVAE DIES CIRCITER QVINDECIM

vix intermittens, ieiunio & precibus indictiuis Eccleſiæ, ſubitò ſedata eſt, & in obſequium verſa Claſsis Danicæ,
Elegeia.

NVbibus & vento, & ſtridentibus atra procellis,
Cinctáque TEMPESTAS *agminibus pluuijs,*
Sæua quid inſanos moliris ad æthera fluctus,
Oceaníque imis ſtagna refundis aquis?
Dede manus, victa es: precibus proſtrata Piorum,
Vix poteris tremulum tollere fluxa caput.
Bacchari (fateor) diuino inſtincta furore,
Sed tibi qui fecit: deſtruere ora poteſt:
Deſtruxit, cecidiſti: & quàm ſit grata Tonanti
Mens ieiuna ipſum ſollicitans precibus,

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Quantáque Chriſtiadûm Fideï vis, ferre repulſam
Neſcia, tu ſubitò capta, ligata, doces:
Nunc eat, inſipidis Epicuri fungus ab Hortis,
Quíque ſuâ nomen lubricitate tulit:
Et mihi nec precibus, ſobrio nec pectore flecti,
Poſſe Devm, *nec eï cuncta ſubeſſe probet.*
En indictiuis reſonant Sacraria votis,
Et Cauri ponunt, & Maris ira cadit:
Nubila tam grauidis fugiunt turgentia nimbis,
Cæruleóque alacres Sol quatit axe feros.
En tremulæ ventis variant mutantibus vndæ,
Carbaſeóſque vocant flabra ſecunda ſinus.
Ergo age ſiderei irradiat quem Numinis aura,
Cuique ſua ex iugi guttula fonte ſuper:
Fornice conuexo tentoria ſuſpice Mundi,
Atque ſupernates æthera ſubter aquas:
In geminíſque globis quæ perfectiſsimus Orbis
Cludit, & à noſtris ſidera longè oculis:
Deniq; præſentes, res præteritæq;, futuræq;
In mare, per terram, per leuis aſtra poli,
Vt libet, vt patrat, vt ſcit Devs *vtile factu,*
Continuò ſpeciem corripuêre nouam.
Illi ergo æternas hominum dent ſecula laudes,
Aſtricus vt grato concinit ore Chorus.

Fungus & Lumbricus ex Hortis Epicur.

Finis.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

In Emblema

QVOD DE NA-
VIGATIONE IN DANIAM SE-
REN. POTENTISSIMIQVE

SCOTORVM REGIS

IACOBI VI.

ET DE EIVS INDE FELICI REDITV:

AD NOBIL. V.

M. IOHANN. LYNDESIVM, IN SVM-
MO REGNI SENATV CONSILIARIVM.

HADR. DAMMAN à Biſterueld.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

NOBIL. V.

M. IOHAN. LYNDESIO IN SVMMO REGNI SENATV CONSILIAR.

HADR. DAMMAN à Biſterueld

S. D.

SVſtinenda ſaltem ſolutio nominis mei, Conſiliarie ampliſsime, grati & memoris animi ſignificatione: ſi explicare aliter nunc quidem temporis non poſſum: nam planè illud vt expediam ſine verſura, nihil reperio. Et, ſi quæris, debere malo totis nominibus, quam ratione reliquorum. Sed quæ tua humanitas eſt & ſapientia, hoc qualequale munúſculum pro tempore boni conſules. De liberalitate in me tua, noli diffidere non arcæ, ſed huic obſeruantiæ in te meæ.

Vale. Edinburgi Scotorum
prid. Id. Majas.
CIↃ.IↃ.XC.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

IN EMBLEMA

QVOD DE NAVIGATIONE IN DANIAM SEREN. POTENTISSIMIQVE SCOTORVM REGIS IACOBI VI.

EMBLEMA.

QVadrigæ ſed Neptuniæ: quarum poſteriora deſinũt in piſces. Currus antiqui operis ex conchâ. In eo Amor alatus & pharetratus prope temonem ſtans, ſiniſtrâ tenens habenas: alterâ virgam, valde pronus in equorum incitationem. In poſtremo curru quaſi ad gubernaculum Hymenæus myrto coronatus, tædam ardentem tenens & ſinum aquæ: Ante eum iuuentæ dea Iuuentas tibicina, cum duabus tibijs, quarum vna alterâ aliquantò longior. Ab alto victoria cum lauru.

Verba hæc, ſub curru.

DANICAE NAVIGATIONI FELICITER.

In Numiſmatis orbe

NVMINIS INSTINCTV DIVVM.

QVadrijugo ſuboles iunxit Neptunia curru
Patris equos: amor indomitis moderatur habenis,
Ingentéſque animos ſtimulans vndantia læua
Lora quatit, totúſque inhians in verbera pendet:
Tela ſonant humeris, & lunans cornua neruus:
Olli remigibus pugnantia cærula pinnis,

Stri-

Stridentéſque ruunt animoſo pectore ſpumas:
Subſequitur volitans auido celer impete claßis,
Ornamentorum vario pulcerrima luxu.
Auricomus puppi reſidens Hymenæus in altâ,
Fronde coronatur bene-olentis tempora myrti,
Delitijſq; alijs gelidi patientibus anni,
Suppoſitum quotiens luſtrat Sol pronior Orbem
Menſibus hibernis, lucemq; coërcuit vmbrâ:
Ille tenet niueâ Cerealem lampade flammam,
Plenáque ſollemnis carcheſia ſuſtulit vndæ
Fontis ab æterni ſcatebris: genitalia vitæ
Ordia communis, Iuno quos pronuba iunxit
Coniugis auſpicio thalami: Stat inantè Iuuentas
Sollicitans biuijs tibicina flatibus auras.
Aethereâ de parte alibi clangentibus alis
Fertur ouans, plexamq; manu Victoria laurum
Porrigit: arripio votis felicibus omen.
Muſa mihi pompæ noli diffundere cauſas:
Dic quibus hanc Diui celebrent: Hymen vnde perennẽ
Portet aquam, tædiſq; ſacrum fumantibus ignem:
Queis equites frenare ſuos dedit incluta ponti
Progenies, proprióque vehi ſuper æquora curru,
Cuncta quibus Diuûm domitor Cythereius ales
Lina regit, magno ſubigens fera pectora iuſsu:
Haut etenim mortale genus ſollemnibus iſtis
Iungitur, aut vnctos tali ſubit agmine poſtes:
Dijs equidem niſi tanta licent: dij talibus olim
Connubijs coiëre toros: age viuida noſtræ
Flamma voluptatis, cupidum ne deſpice vatem:
Sic tibi nectareos coma Grampia fundat odores,

Et Buchananæis quales è floribus auræ.
Parrhaſiæ ſubter pallentia Virginis aſtra
Bellipotens latè tellus, Cerealia glebis
Semina fertilibus cumulat: pelagíque patentes
Occupat imperijs aditus, & molibus arctat
Oppoſitis, ratibúſque modos & tempora ponit.
Hic vbi perpetuâ Regale propagine germen
Spes Daniæ, ſpes Noruegiæ certiſſima terræ Chriſtianus R. Daniæ D.
Chriſtianus, magni magnum patris incrementum
Tollitur imperio, & teneras iam diſcit habenis
Informare manus: ſapiens quas fæmina mater,
Quattuor & Regni proceres probitate fidéque
Conſpicui tractare docent: functíque parentis
Iura vicemq; gerunt, donec voluentibus annis
Regna gubernandi puero ſucceſſerit ætas.
Illi alias inter formâ præſtante ſorores,
Muneribúſque animi egregijs, cluet ANNA*: perenni* Anna Reg. Scot.
Tergeminæ Charites quam ritè in fonte lepôrum
Luſtrauere ſuo: proprios cui Cypris honores
Ipſa dedit: roſeiſq; habitans Suadela labellis:
Cui pater & belli, & pacis felicibus ingens Frideric. 2. Dan. R.
Imperijs: proauique animis ſublimibus omnes
Armorumq; catis: Fidei pia mater & æqui Sophia Danor. R.
Scita dedit, teneríſque animum formauit ab annis.
Sic habet: hanc tanti talem genuêre parentes,
Inq; Caledonij pepigêre cubilia Regis, Iacob. 6. Scot. R.
Perpetis ominibus fidei, dextríſque gemellis.
At cuius Iuuenis! tot qui virtutibus acer

Summa petit, Regéſque animis ſupereminet omnes,
Qualis Atlantæos inter Titanius ignes,
Lucis in ambiuio mediæ, quum pura ſereni
Cærula ſtant cœli, Zephyris palpantibus auras.
O quos fata dies, quàm præſentanea terris
Otia dij ſpondent ſuperi! quum rurſus ab alto
Lapſa verecundos Legum reuerentia mores
Rege ſub hoc, retrahit fugitiuos, victáque cedit
Impietas, veteres Fideï fax æmula flammas
Conſerit illuſtri rutilantem lumine mundum.
Pluria quid memorem? geminis quæ Regna columnis
RELLIGIONE ET IVSTICIA *ſubnixa recumbunt,*
Firma manent, cunctæque opibus virtutis abundant.
Ergo facis nequiens perferre diütius ignem
Ima perurentis liquidâ iam pectora flammâ,
Iuerat Oceano Daniam, pelagique remenſus
Aequora, quam tanto vehemens ardebat amore
Duxit agens, iunctis curru Tritonibus ANNAM
Pacis honor, bellíque potens STEVARTIVS *heros.*
Quem circum innumeræ properantes gurgite ab omni
Ecce Deæ, patrijs mirantes frena quadrigis
Impubes agitare manus, feſtíſque Hymenæum
In veſtimentis, viridanti fronde comantem,
Lampadéque & ſino, genitalis momina vitæ,
Atque voluptatis geſtantem philtra iugalis:
Dulciáque auditu iuuenantis carmina Diuæ.
Scotiadæ tandem noſcentes carbaſa Regis,
Planitie ſtrauere vias, vt currere ponti

Salſa ſuper pergant volitantes terga carinæ.
Imprimis puerum, Neptuni in claſſe frementem
Lætitiâ, magnóque feros clamore iugales
Sollicitantem adeunt, miro percuſſa tumultu
Pectora geſtantes: animos ſpeciemq́; puelli
Et volucres humeros, & tanto verbera niſu,
Tam molli ſtupuère manu, ſtupuère pharetram Cupido.
Tanti operis, teretes auro ſtupuère ſagittas,
Flammiferiſq́; adeo fulgentem cornibus arcum.
Senſit Amor, placidiſq́; Deas venatur ocellis.
Expleri ignaræ nequeunt, magis illa tuendo
Cernendi ſitis ardeſcit, vis neſcia mentis,
Aſpicitur quantus miſeris deus: at memor artis
Ille ſuæ, occulto penetrat ſe lubricus igni.
Nunc animis, nunc illæ oculis, nunc pectore toto
Hærent, iamq́; nouas graſſari in viſcera flammas
Gratanturq́; dolentq́; ſimul, ſimul omnia velle
Incipiunt pueri cauſâ, modò voce quadrigas
Exagitant, modò ſurgentes clamoribus vndas
Et pede proſubigunt, iteríque procaciùs inſtant.
Nec mora, nec requies, donec comitantibus Euris,
Alta Caledeniæ ſiſtunt ad littora claſſem.
Omnia victrici tam ſunt procliuia metæ,
Quæ properas monstrante Deo. Quæ gaudia Scoti
Regis in aduentu, varijs ter maxima rebus,
Præbuerint, Genij ſi vis non maxima noſtri
Eualuit, nonnulla priùs, non omnia dixi.
Hoc igitur reſtat. Tu Lyndeſi incluta Regni

IN EMBLEMA

Gloria Scotorum, dulces ſi Curia Muſas
Altáque tot poßunt audire negotia rerum,
Ne luſus contemne meos, modicumq́, laborem.
Certè equidem hæc tenuis ſaltem monſtrabit imago
Mentem animi: nàm gentis amor & gratia veſtræ
Accendêre meo viuacem in pectore flammam
Perpetis officij: quod ego, cæleſtibus auris
Dum veſci dabitur, grato reminiſcar honore.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

IN SERENISSIMAE

REGINAE ANNAE

FRIDERICI II. DANIAE ET

NORDVEGIAE, &c. REGIS F.

SERENISSIMO POTENTISSIMOQVE SCOTIAE REGI

IACOBO VI. NVPTAE.

CORONATIONEM

HADR. DAMMAN à Biſterueld Gandauenſis.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Lectori.

NEmo ſuos melius potis occultare labores,
Inuidiæque oculos nolle ſubire, fuit:
Neſcio qua leuitate, mihi nunc cuſpide ab ipſa
Eripitur, multi quod tenuiſſe volent.
Vnum oro, memor es Lector, quæ talia raro
Edita ſpectantur, Marte valere ſuo.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

NOBILIB. V.

PETRO MVNCKIO, TOTIVS MARIS DANICI AMMIRALIO, SENATORI REGNI:

STENIO BRAHAE, REGNI SENATORI, ET ARCIS HELSINGBVRGICAE PRAEFECTO:

BREDONI RANTZOVIO, GVBERNATORI INS. LANGLANDIAE, ET SENATORI REGN.

LEGATIS IN SCOTIAM.

QVOD felix fauſtúmque ſit Reip. Chriſtianæ, N. viri, ſereniſsimus potentiſsimúſque Scotiæ Rex IACOBVS VI. Sereniſsimi & potentiſsimi nuper Regis Daniæ & Noruegiæ FRIDERICI II. filiam ANNAM vxoren duxit: tum Regni huius proceres, more maiorum, ſanctiſsimè, magnificentiſsiméque, vt vidiſtis, in publico illum coronarunt. Eam ergo rem, quantùm quidem

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

dem potui feſtinando, propagare conatus ſum etiam ad tranſmarinas nationes, vt quod viderim ipſe et probarim, imo miratus ſummo opere fuerim, alij quoque videant et probent. Si nihil in verſibus meis admiratione dignum legerint (de re loquor, non de filo carminis) exiſtiment me ingenij inopiá, rei magnitudinem detriuiſſe. Quotus enim quiſque, quam rem ſpectarit, eius dignitatem ſtili promtitudine expreſſerit? Sed fidei meæ ego vos teſtes potiſſimùm eſſe volui, quòd celebritatis totius altera pars fuiſtis, et tamen ſpectatores. Ignoſcite, N. V. ſi prefidenter forte-an nimis facio, qui vos hic ſuperſtites audeo debeóque anteſtari. Nam illis dicam ſcribere cogito, qui trans mare nimis imperitè pleriq; omnes, nonnulli etiam malitioſè de Scotorum moribus mẽtiuntur. Referam nunc quidẽ pro re pauca: illud tamen omni obſeruatione libens confirmarim, non in Brabrantiá, vbi Antuerpiani in hiſce etiam rebus mirificè placent ſibj: vt ceteris omnibus anteponi nationibus velint: non in Flãdriá, non in Hollandia, Zelandiáque, his omnibus belli ciuilis temporibus, quum multa ſané ſpectacula, et illa quidem magnifica, fuerint celebrata: quidquam elegantius, maiore prudentia, aut liberalitate exhibitum fuiſſe. Valete. Edinburgi Scot. poſtridie Coronationis, nempe XV. Kal. IunI ſtilo antiquo. CIↃ· IↃ· XC.

HADR. DAMMAM

à Biſterueld Gandauenſis.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

IN ANNAE SCOTORVM REGINAE CORONATIONEM.

Ergo dies aderat toti optatiſsima Regno,
Nobilium celebrata opibus, celebrata minoris
Agmine concilij, & quocunq; ex ordine cunctis.
Quis noctis, quis fando queat memorare diei
Omnia, quæ proceres, quæ nobilitata iuuentus,
Scotigineæq; alij delectamenta pararint
Tanto operum luxu, tot dexteritate virorum,
Curriculiſq; & miſsilibus tot in æthera flammis?
Omnia pernoctis quiſquam bellaria cœnæ
Verſibus exæquet? virides quæ ſerta Napææ?
Et quod arundineo mittunt de palmite nectar,
Ac varijs fingunt quæ blanda tragemata formis
Heſperides? vel mellifluis quæ ſalgama ſuccis?
Præcipuè templi vario ditiſsima cultu
Ornamenta nitent, vbi marmoreæq; columnæ,
Structáque penſilibus circùm tabulata figuris
Vndiq; luxuriant rerum: vela vndique vela
Regia, Barbaricis quondam certantia textis
Muricéque & cocco, ſolidíque trilicibus auri
Fulgida mæandris: pretio ſed cetera vincit,
Artiſici vincitq; manu, ſpectabile Regi,
Reginæq; ſuum lateris ſuper altera dextri

Pegmata, compoſitum ſolium, pendentiáque altè
Deſuper impenſis operum, illuſtríque metallo
Aurea, virgatæ fluitantia marginis auro,
Inſtar inaurati ſtellis velaria cœli.
Sed iam tempus erat, medij ſub ſigna diëi,
Quum proceres ornati adeunt: hinc Scotia bellax
Quos numeris habet innumeris: hinc ordine longo
Legati Daniæ: ſolido quos fulgor ab auro
Conſpicuos, & longa manûs comitantis honeſtant
Agmina Nobilium: decorati torquibus omnes.
Itur in antiquam ſpatijs tendentibus ædem
Interiore aditu. Rex iam ſeſe aureus alto
Compoſuit ſolio, ſua quum ſuper Anna ſedili
Vndique quod Byſſus, quod purpuráque vndiq; texit,
Aurea conſedit: Dux hinc Lennoxius heros,
Hinc Hameltonius: ſubeunt longo agmine Nymphæ
Diuitijs proauiſq; potes & corpore pulcro,
Stat dextrâ læuáque virûm nitidiſſima cultu
Scotica Nobilitas Comites, magníque Barones.
Hîc Daniæ veneranda ſedet Legatio pictis
Pectine in aulæis. Pelagi præfectus, & oræ
Omnis ad imperium Daniæ, ſedet ordine princeps
Munckius omnigenis belli celeberrimus armis:
Diues opum: lateri Stenius Braha proximus hæret,
Vir præſtans animi, & claris maioribus ortus,
Clarior ipſe ſuis belli inter munia factis:
Aſsidet huîc Bredo Rantzouius, Senis illius ille
Filius Henrici, quem duri gloria Martis,
Muſarum quem tollit honor fulgentibus aſtris.
Nicoleos ibi Theophilus docto inclutus ore

Altus in Aſtrææ gremio, dulcéſque Sororum
Propter aquas cui ſæpe deus ſpectatus Apollo eſt.
Incipiunt Pſalmi, paribus laquearia templi
Mulcentur modulis, canit vltima vocis imago
Per cameraſque tholi, & conuexos fornicis arcus.
O quales iam mente choros cæleſtibus aulis
Ante Deum! qualis videor capere orgia cantûs
Auribus humanis, noſtri ex concentibus oris!
O quibus æterni nomen numenq́; parentis
Carmine proſequimur, primæ modulamina vocis!
Quæq́; Supernates imitantur honoribus ipſos
Comparis officij, laudumq́; perennibus auris!
Vt cantus ſiluère ſacri: conuerſa precatum
Concio ſupplicibus concepit vota labellis:
Fit gemitus, ſaliuntq́; pij ſub pectore motus,
Rore pluunt oculi, mens interioris Olympi
Templa petit, Chriſtiq́; hærens amplexibus orat.
A precibus non longè ièrant, pſalmiſq́; canendis,
Quum tractare DEI *cœpit bene Gallua* VERBVM,
Gallua vir pius & doctus, Regiſq́; Miniſter. M. Pet. Gallua.
Multa ſuper Regno memorans, ſuper ordine multa,
Multa pij ſuper officio, ſuper indole multa,
Indole virtutis: precibus ſua denique finit
Dicta pijs, monitiſq́; animos ſtimulantibus vrit,
Et memores rerum linquit ſub pectore morſus.
Vertitur interea ſpecies, ritúſque ſequuntur
More hominum ſacri præbendis ritè Coronis,
Quos deus imperij vocat ad Solemnia Reges.
Plurima iam noſtras implet clangoribus aures,
Et templi ſcrutata ſinus tuba perſonat omnes.

 Conti-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Conticuère iterum, verſiſq́; ad Sacra Miniſtris,
M. Robertus Brucius. *Brucius aſſurgit vir nobilis, inq́; togati*
Claſſe Miniſterij nullo pietatis & æqui
Laudibus inferior, precibus Sollemnia ſanctis
Commendare Deo, Chriſtumq́; in vota vocare
Incipit, & prudens animi, linguæq́; diſertus:
O qui flammiferas, inquit, Rex incolis arces
Summe Deus, qui per terras habitabilis omnes
Mundi huius, frænos voluiſti flectere rerum
Imperij manifeſta tui exemplaria Reges,
Vt Pietas, & Iuſtitiæ vis neſcia flecti,
Comprimerent furias hominum, motúſque rebelles
Supplicijs, ſua virtuti dare præmia poſſent.
Qui Regem æternæ moderantem iura Sionis
Omnibus ornaſti donis, ſemel omnibus vnum
Inſtruxiſti opibus, Regéſque è ſemine cretos
Mortali ſeruire iubes, eiuſq́; vereri
Imperium, cui cervicem curuare ſuperbam
Præualidas cogis gentes, pater optime, Regi
Sis bonus huic noſtro, totam da vertere mentem,
Totum animum, totas omni cum pectore vires
Regis in obſequium Chriſti, da viuere ciues
Regis ad exemplum, FIDEIQVE *arcana tuèri.*
Inprimis pater omnipotens (quæ cauſa dièi
Princeps huius erat) placido bonus aſpice vultu
Conſortem thalami, conſortem totius ANNAM
Imperij, quod IACOBO *tot ab vſque dediſti*
Inuictis proauis, nunc qui cognomine SEXTVS
SCOTORVM *Rex eſt, genitor da proſpera Regni*
Auſpicia, & lætam longæua in tempora vitam.

Te Dominum agnoſcat, quem noſtræq; vna ſalutis
Luſtra facis Chriſtum, caſto veneretur honore.
Sic ait, & pedibus, genuum veſtigia mutat.
Incipit & tantam verbis exponere molem
Aggreditur Regni, nihil hîc non tangitur illi,
Vtile quidquid erat, quidquid cognoſce neceſſum
Regibus, & primis, aderant quicunque, virorum.
Quid moror? egregij monitus ſermonis, & omnes
Conſilij partes, cupiam ſi prendere verbis,
Certè alios laxare ſinus, & longiùs alto
Cogerer inferri pelago, quàm cymbula poſſit
Noſtra pati, tenuiſq; ſuper qnæ copia rerum.
Ergo illic iterum precibus pro tempore fuſis
Ante Deum, pompæ ſtudium ſpectantibus auget.
ANNAM *omnes animis, intenti vultibus omnes*
Suſpiciunt ANNAM, *quum Dux Lennoxius illinc,*
Huic Hameltonius, prælongo ſyrmate PALLAM
Auguſtam, Tyriam, bene verſicoloribus intrà
Pellibus effultam (quas nunc populariter omnes
Dicimus ARMINAS*) nitidi ſuperinduit auri*
Veſtibus ornatæ, grandiq; adamante reuincit
Fibula, vbi cyanis ſtrophium, bacciſq; mamillas
Integit eminulas modicè, lepidúmque gemello
Tubere gemmantes: fert Dux Lennoxius auro,
Et grauidam gemmis mirandáque arte CORONAM:
Fert auro ex ſolido trinis adamantibus aptis
Grandibus, indomitis ſublimi in cuſpide SCEPTRVM
Hameltoniades: tenet altum Anguſius ENSEM:
Quæ tria continuos déderunt inuicta per annos
Vnâ ſtirpe ſati, genus alto à ſanguine, Reges

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Centum tres proaui.

Imponunt illam capiti, digitiſq; tenendum
Molliculis iſtud: ô ſpectatiſſima Diuæ
Effigies! ô vera poli ſtirps edita templis!
Qualis in aſtriferis, medij per tempora menſis
Cynthia reſplendet ſpatijs, quam millia centum
Hinc atque hinc ſtipant comites in nocte ſerenâ,
Sidereum genus, & ſtellantibus ignea gemmis
Progenies cœli: tacitum ſe gaudia Phœbi
In pectus penetrant, oculi capiuntur, & ardet
Igne animus, dulciq; fluunt præcordia tactu:
Talis erat, talis tantis in honoribus ANNA,
ANNA *animi felix, ipſiſq; ſimillima Diuis.*

Ecce Deus, Deus ecce iterum communibus aurem
Suppeditat votis, patrij dans ſigna fauoris:
Quippe etenim mens vna eadem, fuit omnibus vna
Summa precis, MVLTOS ANNAE FELICITER ANNOS!

Vocibus his delubra ſonant, his vocibus omnis
Angulus emugit, ſerpenſq; per obuia clamor
Ora volat: medijs gratantur Oreades agris.
Tantáque per templum lætantis gaudia turbæ
Excipiunt clangore tubæ, ſonitúque canoro
Quà mentes hominum, quà læta per arua Napæas,
Quà recreant nitido Nymphas in fonte lauantes,
Indigenáſque loci Genios, vbi vallis amœnæ
Tractibus in pictis, niueo de marmore templum.

At Regina ſuo iam tollitur ANNA *ſedili,*
Inceditq; Duces inter media: eminus aſſunt,
Syrmáque ſuſtollunt manibus, regalia promptæ
Ad mandata duæ Danicâ de gente puellæ,

Nobili-

Nobiliore ſatu genitæ: iam textilis aurì
Ducitur in ſolium, ſeditq́ſimillima Regi.
Altiſonis ſtat pauſa tubis: ſtrepitúſque ſileſcit
Gaudia teſtantis populi: quum deníque ſurgit
Nobilis eloquio, doctrináque inclutus omni,
Diuinâ imprimis: qui multus Apollinis antra,
Antra roſis, violiſq́, & anethi picta corymbis,
Lymphæ vbi limpidulo trepidant pede, ritè frequentat,
Meluinus, grandíque ad Regem carmine fatur
Auſonio, monitíſque docet prudentibus artem
Imperij. Res priſca grauem tractare rotundo
Carmine materiem. Quas iam moribundus Iacob
Inſtituit tabulas, nónne omnes carmine factæ?
An non Amramides, Pharijs quæ fecit in oris Moſes.
Tanta Deus, quæq́ aggeſtâ Rubri-æquoris vndâ:
Quæq́ per arentes Arabum patrauit arenas:
Carminibus dedit, & numeris memoranda reliquit?
Nónne ſalutaris ſemper florentibus Horti
Conſitor Iſaïdes, ſemperq́ potentibus herbis, Dauid.
Imbribus areolas numeroſi compluit oris?
Quid Veteris, quid deinde Noui tibi Fœderis omnes Vt vtraque Anna, vt Maria.
Commemorem vates, grandi quot grandia verſu
Argumenta ſuis liquêre nepotibus olim?
Hic finis fundi: Ingeminant taratantara rurſus
Per delubra tubæ. Solio Regina ſuperbo
Surgit, & ipſe ſuo ſurgit Rex: ordine longo
Præuia Nobilitas graditur, gradiuntur ouantes
Agmine Legati Danico. Rex ſideris inſtar
Aureus æſtiui, formoſóque ore renidens
Reginam alloquitur. Quales fulgentia gemmæ

Hinc

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Hinc adamas, auróque illinc dant ſigna pyropus
Impoſiti fuluo, poliȷ̈t quod flamma camini,
Artificeſq́ fabrûm digiti, ſuaueſq́ colores,
Incedunt pariter. lateri Dea iuncta ſiniſtro
Coniugis, exhilarat iucundos lumine vultus.
Linea progreditur: præfert Anguſius ENSEM,
SCEPTRVM Hameltonius, Dux fert Lennoxius auro,
Et grauidam gemmis, mirandáque arte CORONAM.
  Primores Regni Regem longo ordine ſtipant,
Longáque Nympharum ſeries è ſanguine claro
Reginam ſequitur, geminæ cui ſyrma puellæ
Ponè legunt, digitiſq́ agiles candentibus arctant.
  Frondibus vt ventum, feſtiſq́ tapetibus aulam
Vndique ridentem, vario certamina ſurgunt
Lecta iuuentutis ſtudio, fremit extima circi
Maxima planicies, magni ante palatia Regis,
Perpetis incurſu populi: ſed prima paratis
Fulgentes in equis Comites ſpectacula præbent.
Incinuêre tubæ, & longè decedere turbam
Curriculo iam quiſque iubet: de ſtipite picto,
Qui neque curriculi mediâ, neque margine poſtus
Vltimâ inargutè, medio tamen vlterior ſtat,
Virga ſubit, quâ dependet parui an nulus oris,
Laudéque feruentes certantum prouocat iras.
  Hîc comitum ſtant primi equites, primiq́ Baronum,
Criſpantes tereti præfixa haſtilia ferro:
Carcere corripiunt effuſi longa viciſſim
Curriculi ſpatia, & directa auferre laborant
Cuſpide pendentem medio in certamine palmam.
  Effugit ante alios, primúſque in fertur arenâ

Laudis

Laudis amans, belliqꝫ Comes Bodhvellius armis
Flos iuuenum, certo deſigere vulnera niſu
Magnanimus, pelagique potens conſligere pugnis.
Quem Latij, quem lingua trucis dulciſsima Galli,
Partáque tot ſtudijs, altáque indagine rerum,
Alite Mæonio ſublimem gloria tollit.
Inſignes virtute alij, quos figere ferrum
Pro ſe quemq́; viros, felix fortuna probauit,
Laudibus incedunt hilares, plauſuq́; tubarum:
Indomitis ſed primus equis, & fortibus armis
Turbam inter ſtrepitumq́; Comes Bodhvellius audit.
Vix iam veſper erat, rubicundáque lumine proni
Deuexo Phaetontis equi temone vehebant,
Fit ſtrepitus tectis, famulûmq́; immenſa iuuentus
Flandrinâ paſsim conſternunt ſindone menſas,
Et dapibus pingunt varijs. pars aurea eburnis
Pocula diſponunt abacis laticemq́; Lyæum
Grandibus in labris Nymphas ſeruare iubebant:
Aurea per menſas ſalis incunabula puri
Plura micant: venêre Dani, venêre frequentes
Scotigenûm primi, pictis diſcumbitur oſtro
Tegminibus circùm, & fulgente tapetibus auro.
Hîc ego lætitiæ fuerint quæ plurima noctu
Munera non referam, non vultibus ora cauatis:
Non hilarem cælante viros in veſte choream,
Non cytharæ, fidiumq́; alios memorabo tenores:
Non quot in omnigenis fuerint quot fercula menſis,
Quot cyathi, quæ ſermonis bona copia læti:
Nec foris interea foris illætabilis vmbras
Nox agitat: leuis aſtra ferit flammantibus ignem

Venis ſtupa vomens, longóſque per aëra tractus
Ingeminans, quaſi diſploſo dat prælia flictu
Ætheris in celſi ſpatijs, ſe plurima cœlo
Præcipitat, iuréſque aliquo de ſidere ſtellas
Cum gemitu ruere, & terris metuenda minari
Semina flammarum: tot inerrant nubibus ignes.
Quid tormentorum tot clara tonitrua bombis
Fracta per ingentes cœli terrore cauernas
Arcis ab Edinæ referam iaculantia muris?
Nunc aliâ menſas alias in parte palatI
Ornarant famuli: ambroſiáque & nectaris ipſo,
Nectaris ætherei conſtructa tragemata ſucco.
Plurimáque omnigenis bellaria bella figuris,
Quæ Dea cunque omni reperire Cupedia cœlo
Ingenioſa ſatis, potuit, compoſta fuêre.
Heſperidum quidquid præbere feracibus horti
Areolis ſueuêre ſuis: quas conſita doctis
Alcinoi manibus, vel Adonidis edidit arbor
Delicias rerum, quas dulcibus Hybla thymetis,
Hîc aderant, pratis quidquid fulgeſcere pictis,
Quidquid amat riguis, cultíſque exiſtere in hortis,
Quos aliquis rarâ tractat topiarius arte,
Hîc erat ad viuum propriâ ſpectabile formâ,
Caulis arundinei è niuibus, melliſq; medullâ.
Quæ ſe cunque feræ ſaxoſi vertice montis
Præcipitant celeres: vaſtæ quæ pondere molis
Plana colunt, denſiſque latent per inhoſpita ſiluis,
Manſueſcunt hominum quæcunque animalia curis,
Perq; domos habitant noſtras: per inania pictæ
Quæ fugiunt volucres, aut ſuauibus ora querelis

Quæ paſſim exercent, aut noſtris cortibus errant.
Et quæ Neptuni cano ſub gurgite ludunt
Squammigeræ pecudes: Qui dulcis flumina Nili
Piſcis amat: ſemel hic omnes in imagine viuunt,
Heſperides quam ſacchareis è ſtirpibus olim
Impreſſère adipi, & Diuûm misère ſecundis
Feſta celebrandis inter ſympoſia menſis.
Tela quid in ruſſum memorem tot torta leonem
Vndiq; fulmineum? ſæuumq; molaribus aprum
Fortibus, horrendis? Quid celſis turribus arcem,
Fœtam tormentis? referam quid maxima rerum
Cetera ſacchareis bene ſuppeditata figuris?
Quas, niſi feſtinus raperet librarius iſtud
E manibus Carmen, nolim ſepelire ſilendo.
Sed iam purpureo ſpargebat lumine terras
Exoriens Aurora nouo, captiſque iacebant
Cuncti oculis, qui pernoctis poſt gaudia luſûs,
Poſtq; voluptates tantâ ſub imagine rerum
Tam varias, non ferre ſuis iam viribus vltrà,
Quæ ſpectare priùs, quæ carpere ſumma voluptas.

FINIS.

De Introitv

SERENISSMAE SCOT. REG.

ANNAE

IN VRBEM REGNI PRIMARIAM

Edinbvrgvm.

PRVDENTIBVS AC MAGNIFICIS

Viris Dnn. Praeposito et Ballivis

Civitatis Edinbvrgensis Dnn. Svis.

HAD. DAMMAN à Biſterueld. S. D.

OFficij magnitudo, & in Regiam maieſtatem perſpectiſſima mihi pietas veſtra, viri Prudentes ac Magnifici, me quoque impulere, vt lætitiæ & gratulationis veſtræ publicæ particips eſſe vellem: & quam vos elegantiam rebus herculè egregijs prudentiſſimáque liberalitate declaraſtis, ego ſtili & carminis imitatione proſequerer: atque iȷs, qui eam non videre, quaſi imaginem aliquam tranſmitterem, quamuis arrepto carbone exſtincto è foculo, in pariete potiùs delineatã, quàm coloribus pictam, ſubtili penicillo. Æquum enim eſt ego vt faciam, quem vos tanta humanitate hoſpitem in hoc Regno, complectimini. Valete ac ſaluete DNN. mihi obſeruandi. Edinburgi, poſtridie Introitus. A. D. XI. KAL. IunI. cIↃ. IↃ. XC.

De Introitu

SERENISSIMAE REGINAE ANNAE

IN VRBEM SCOTIAE PRIMARAM EDINBVRGVM

HADR. DAMMAN a Biſterueld.

VRbs antiqua iugis ſurgens accliuibus, omni
Ex aditu: lætas ſegetes, lætiſque propinquos
Culminibus montes, & amicum mercibus æquor
Proſpiciens: potis armorum: quáque vltima longè
Scotia porrigitur, ſuperans florentibus vrbes
Diuitijs: Auguſta ſedet vbi Curia Regni:
Nota Puellarum priùs Arx: quam nomine dicunt
Nunc EDINBVRGVM*: templis domibúſque ſuperba,*
Tutáque marmoreis excelſæ molibus arcis:
Gens humana: DEVM *puri caſtiſſima ritûs,*
Chriſtus vt inſtituit, ſummâ pietate veretur:
Maxima vbi ſemper colit obſeruantia Regem,
Egregium natis faciens pro rebus honorem.
Venerat ergo dies, roſeamq; ſonantibus alis
Pegaſus Auroram liquidâ iam luce vehebat:
Expectata pios incendunt gaudia ciues,
Famáque finitimos, & amicæ gloria gentis,
Ardor præcipuè ſpectandi maximus ANNAM,

Excierant, læto celebrantur compita cætu.
    Pro ſe quiſque ſuas ornare tapetibus ædes,
Expoſitiſq́ foras nitidæ ſpectacula formæ
Inſtat imaginibus: magis hic magis impetus vrget:
Creſcit opus: varióque nitent ſplendore domorum
Magnificæ frontes. Alios facit altera magni
Cura Magiſtratus pulcro in certamine ſumptus.
    Sex ſurgunt diuerſa locis pulcerrima rerum
Pegmata, perſonis, & amœnis picta tapetis.
Principiò, Phœbum ſpectat quæ porta cadentem,
Vndiq́ purpureis radiat comtiſsima velis,
Stellantiſq́ poli ſpeciem camerata recludit:
Intus habet puerum Genij candentis amictu
Ornatum lepidè, ſpiſsus quem condidit aër.
    Inde vbi per cliuum, biuij iam compita ſcandis,
Publica vti pendit venalis libra macelli,
Magnum opus, & varijs decoratum pegma figuris,
In medio lauri viridem coma ventilat vmbram:
Hîc flos virgineus, gemmis auróque decoræ,
Et formâ præſtante Nouem, genitoribus omnes
Diuitibus, pleniſq́ chorus iam nubilis annis:
Lacteolus nitidâ reſplendet veſte puellus:
Aonias quæ ritè Deus, qui ritè referret
Oris Apollineï ſpeciem, ſi pectora ſaltem
Fonte Caballino meliùs ſaturata fuiſſent:
Ponè ſuos dulci celebrat teſtudine luſus
Muſica, & arguti celebrat concentibus oris.
    Hinc via fert auguſta vrbis prætoria verſùs,
Egregijq́ operis ſolido de marmore templum,
Plurima vbi laxos altâ de turre volantes

Effun-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Effundunt vexilla ſinus : quæ marmore cæſo
Turris, in effigiem Regalis ſtructa Coronæ eſt:
Tandem vbi ſe in biuium ſcindit via, pegmatis alti
Tertia res nitidum dat picturata lepôrem,
Séque diū aduerſam pulcro venientibus offert
Eminus aſpectu. geminis vbi cincta puellis
Hinc atque hinc, ſummíque tenens inſignia Iuris
Regia Maieſtas, bellâ ſub imagine monſtrat,
Quáttuor ornari ac niti Virtutibus omnes,
Qui bene ſceptriferos vſquam moderantur honores:
VIRTVTES *etenim ſua monſtrat quemque figura,*
Inſignéſque notæ. Pictis latus omne tabellis
Plurima condecorant varij vexilla coloris,
Omnigenûm artificum ſua. Iam ſuper oſtia templi,
Quum ventum ad Roſtra eſt, ſpecies lepidiſſima velis,
Purpuráque, & rutilum textis ſubtilibus aurum
Fulgurat, elicibus ſcatebriſque latentibus, exſtant
Quà vinum erumpet, trucium ſôla ora leonum:
Bacchus inantè comis hederæ folioſus & vluæ,
Tendit aqualiculum, tereti ſublimis in orcâ.
Nunc age pendentis ſequere in decliue viaï:
Nonne vides dextrâ viridantem germine laurum,
Inque illâ nitidos mellitâ ætate puellos,
Incluta maiorum geſtantes ſtemmata Regis?
Nónne vides imâ primum pro ſtirpe parentem,
Impoſitum lecto, atque auro fulgentibus armis?
Nónne etiam aſpectu varium, lectæq; decorum
Dulce voluptatis, tot ſemper vtrinque tapetes,
Tot ſpectare hominum ſuper omnibus ora feneſtris,
Illa colore ſuo, pictricibus illa figuris?

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Deniq; nunc deſcende magis, magis ima ſub ipſam
Solis ad exortum, defer veſtigia portam.
Quid nitidum magis, aut ſublimibus vndiq; rerum
Pegmata imaginibus? iuuenes quid ſidere comti,
Omnimodiſq; modis varij? quid vbiq; tot inter
Lætantes numeros, citharæ dulceſq; camænæ?
Interea auguſtis ſpectandi in veſtibus omnes,
PREPOSITVSQVE ET BALLIVI, quique ordine longo,
Antè magiſtratus aliquos geſſere, geruntúe
Tempore in hoc ipſo, ſpatiis, habituque decoro
Leniter incedunt: horum rudis alba cuique eſt:
Quattuor inſignis feretrum ſubiere triumphi,
Purpura quod pinxit, molles interdata textus,
Quos Babylonis acus tenui detexerat auro:
Fimbria dependet trepidans, variata trilicis
Staminibus byſſi: maris intus cærulei flôs
Cæli habet effigiem mediâ iam luce ſereni:
Id ſuperinductum Reginæ vt ſumma vehenti
Vela daret, Diuûmqne ſuo cumularet honore.
Anteeunt hinc atq; hinc longo agmine lecti
Proceri iuuenes, albâ qui corpora byſſo,
Quâ ſe cumque tegunt, (qualis fuit extima quondam
Militis Auſonij ſpecies,) et torquibus aureis
Pluribus induërunt: vitreæ nam fimbria veſtis,
Clune tenus, circis fulget pendentibus auri:
Vultibus æthiopes atris, criſpoſq; capillos,
Colláque cum ſuris, & brachia tinctibus atri:
Infima cretatis albentes crura cothurnis:
Brachiáque armillis infrà ſupráque refulgent:
Candiduli ex imâ dependent aure cylindri:

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Annulus in labris perſonæ promicat aureus:
Multaq́ per nigros auri ardet mica capillos:
Quiſque rudem geſtans placido veſtigia greſſu
Lenta mouet. Mihi crede fuit pulcerrima viſu
Pompa, tot albentes, nigris tot partibus, ire
Veſtibus in vitreis, nitido radiantibus auro.
His etenim alternis diſtincta coloribus Vrbis
Signa volant, priſciq́ ferunt donaria Regis.
 Vt ventum occidui quæ ſpectat límina Solis
Ad portam fuit, et longè latus omne teneret
Ordo Senatorum, tali comitatus honore,
Bis geminis Regina ſuis inuecta quadrigis
Ecce aderat: Danicis longo permiſta iuuentus
Agmine Nobilibus, procerumq́ ex ordine pauci
Scotigenûm: cum Rege domi pars cætera manſit
 Obuius egreditur placidâ grauitate Senatus,
Atque hilari aduentûs teſtatur gaudia vultu:
Ruſſellus loquitur Iuris-Conſultus, et Vrbis
Nomine gratatur felicis fœdera lecti
Aduentumque Deæ, quod fauſtum Ciuibus eſſet,
Vt velit vrbanis ſuccedere mœnibus, orat:
 Illa hilari excipiens ſe velle oſtenderat ore:
Progrediturque aliquâ: iam portæ in limine currus
Conſiſtit mediæ: denſâ puer abditus aurâ
Defluit ad terram, claráque in luce refulgens
Exierat nubem: tenero iam brachia niſu
Duplicat, et claues Reginæ porrigit Vrbis.
Acclamant omnes, felixque precantibus omen
Concipiunt votis, blandum Regina renidet.
Succedunt feretri qui reſplendentis honorem

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Exhibeant, ſubeantque ſimul, currúmque decoro
Tegmine ceu cæli ſuperimpendentis inumbrent.
Prouehitur tandem: præeunt longo ordine Scoti
Permiſtique Equites Daniæ: lentiſque Senatus
Paßibus ante Deam conſuetum ſeruat honorem:
Hinc illinc placidis veſtigia motibus implent
Aethiopes, vitreiſque ardent in veſtibus auro.
O ſpecies! ô vera Deæ præſtantis imago!
Seu formam ſpectes, et lætæ frontis honorem:
Seu decus, et filum, in fulgenti, corporis, auro:
Seu diuini operis pretioſis ſumptibus ingens,
Ipſe ſuis manibus ſolido quod fecerat auro
Mulciber, argentoque et mirâ callidus arte,
Vndique tam vario carpentum emblemate pictum:
Equorum deſcrip. *Octo cui alipedes, ſpadicibus omnia fuſcis*
Corpora purpurei: maculis inſignis et albo
Frons ſua cuique nitet: pedibus ſedet albor in imis
Omnibus: ingeminans crinem iuba ventilat atrum:
Cauda pilis atris terram denſiſſima verrit:
Omnes æque magni: armis et clunibus omnes
Aequè habiti: latóque acres in pectore ſenſus:
Argutum caput atque aures, extráque micantes:
Atque aluus breuior teretes complectitur artus:
Crura pedeſq; valent tenui nitidiſſima filo.
Vſquam alios magis eſſe pares vix credere fas ſit.
Nonne vides Geminos cæli de parte ſerenâ,
Plaudentes manibus, Maijq; in prata virentis
Mittere odoriferos ſtellantia ſidera flores?
Audin' aues alis tremulis ſuper-impendentes,
Dulcibus exultare choris? dare blanda querelis

Murmu-

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Murmura molliculis, lætantiq; omina roſtro
Dextera concinere, & pariter celebrare triumphum?
Singula quid memorem? geminis accepta theatris
Comiter, & paßim fauſtis Regina ſuſurris
Blandiloquiſq; oculis populi celebrata fauentis,
Venerat ad templum, mediâ quod in vrbe ſuperbis
Ingens marmoribus, operumq; effulget honore.
Vix auriga foris animis ingentibus acres
Conſtitit, & proceres Regni ac Legatio equis ſe
Demisêre ſuis: ſellâ ſurgentis eburnâ
Excepere manum, templique ad limina ducunt:
Hîc ſua Maiores vbi habebant aurea ſedes
Ornamenta, ſedet ſublimi effulta ſacello.
En Daniæ proceres, Scotíque piuſq; Senatus
Conceptis orant precibus: pia concipit vnà
ANNA *preces,* DEVS *hunc Scotis gentique Danorum*
Eſſe diem velit auſpicio meliore beatum,
Séque Dei timidam reddat magis, vtque ſalutis
Pontificem noſtræ magis intueatur IESVM
Aßiduè magis, alteriùs ſpe compleat æui.
Sic fidens animi, rediјt media inter ouantes
Scotigenas Daniæq; duces: impoſtáque curru
Prouehitur, fluit ecce locis è pluribus ingens
Copia vitigeni laticis: ſparguntur odores:
Trititiáſq; Ceres ſpargit per inania meſſes:
Roſtra ſonant modulis: capitur iam fertilis æui
Augurium: ſtudiјſq; fauor popularibus auget.
Et iam victricis ventum prope ſtemmata lauri:
Incipiunt clarâ genus edere voce puelli
Antiquum, armipotens, tanti immortale per omnes

Temporis anfractus. Lento deſcenditur axe.
Vt ventumq́; fuit, loca Sole calentia verſus
Mane nouo, portáſque oculis hausêre patentes,
Subiecêre rotis rapidi ſufflamina currûs.
Hîc varijs cumulata modis ſpectacula rerum,
Blandulâque argutis cecinerunt organa plectris:
Dulciſonæ inſurgunt Charites, modulóſque figurant
In numerum, digitíſque fides tangentibus aptè
Suauibus incendunt auréſque auráſque ſuſurris.
Nunc vrbem exierant, decliuiq́; agmine tandem
Siſtitur inſignis magna ante palatia currus.
Omnia quid memorem? vel quos habet Heſperus ignes?
Vel quali deſcendit ouans præeunte Senatus
AEthiopum pompâ? qui non iam paſſibus ibant
Vt nimis antè viam placidis: Corybantia geſtant
AEra cothurnatis, & tintinnabula ſuris:
Dant hilares vario motus pede: dantq́; figuras
Corpore multiplices, atque albis dentibus Aulam
In riſum effundunt: dubij Nox ducitur orſis
Tota voluptatum: donec felicibus auram
Incendit radijs ſurgens Aurora diei:
Impoſuitq́; ioci feſſis pro tempore finem,
Finiet hic noſtros quæ nunc pro tempore luſus.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
LN bis 227 [30:2,-32 4°]